

Внутрішній годинник
неможливо обдурити,
хоч і переведемо стрілки

Перехід на зимовий час вже у неділю,
27 жовтня, о 4.00.

с.7 »

Фото 24tv.ua.

Що
корисніше:
душ чи ванна?

с.7 »

Фото globusbm.uaprom.net.

Цікава

ГАЗЕТА + TV
на вихідні

24 жовтня 2019 року №43 (99) Ціна 6 грн

● ГЕРОЇ НЕ ВМИРАЮТЬ!

У Небесному легіоні Ярослава служитиме разом із татом...

У родину Никоненків горе постукало у двері вдруге. У 2015 році на Донбасі внаслідок обстрілу російськими окупантами з «Градів» Трьохізбенки загинув глава сімейства Сергій, а 15 жовтня 2019-го снайперська куля не залишила шансів вижити його 36-літній доньці. Вона пішла продовжувати справу батька-Героя, нікого не повідомивши. Про те, що Ярослава служила на передовій, найближчі люди — мама із сестрою — дізналися від командира 101-ї бригади охорони разом із трагічною звісткою

Мирослава КОЗЮПА

ПРИКРИВШИ СОБОЮ ЯЩИК НАБОЇВ, УБЕРІГ НЕ ОДНЕ ЖИТТЯ

— Сергій Никоненко рано залишився без батьків, а дідусь із бабусяю, з якими ріс, так бідно жили, що хлопець сам попросив їх віддати його до інтернату. У молодому віці він потрапив в автомобільну аварію, під час якої зазнав перелому хребта, важкої травми голови. Не міг рухатися. Операція йшла за операцією, а лікарі нічого обнадійливого не обіцяли, — розповів історію життя чоловіка журналіст Юрій Бутусов.

— Але воля Сергія виявилася ста-

Фото 5.ua.

Війна забрала у Богдани спочатку батька, а тепер ось і сестру.

“**Він боровся за життя в безнадійних умовах: спочатку повзав на руках, потім почав підніматися.**

левою: він боровся за життя в безнадійних умовах: спочатку повзав на руках, потім почав підніматися, ходив на милицях, згодом — із палицею. І сталося справжнє диво — він знову пішов, — зазначив військовий експерт.

Закінчення на с. 9 »

Три кулі
російського снайпера
влучили в Олександра Рибачка

с.8 »

● УРОКИ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ЗАРОБІТЧАНСТВА

Фото youtube.com.

«Чужі світи й закони...»

Ми живемо в гаражі, або Де сушити мокрий одяг?

**Люди їдуть заробляти!
Мчать від затишної хати
Витрачати-купувати — гей!
Люди їдуть в закордони,
У чужі світи й закони,
Застороги й заборони. Геї!**

...І ось документи готові і дорога стелиться до такої бажаної роботи (чи заробітку)...

Анастасія ПЕЦЕНЮК,
дослідниця європейського
заробітчанства

Не будемо переконувати ні себе, ні когось, що своє покликання ви знайшли у пропалюванні закордонних городів. Хіба якщо погратися словами і розуміти слово «покликання» як «покликали». Отож, якщо вас покликали на польові сезонні роботи, ви приїжджаєте у якийсь хутір біля столиці, міста чи містечка і насамперед оглядаєте своє помешкання. Найчастіше житлові кімнати зроблені у гаражах, з гіршим чи кращим ремонтом, велетенськими дверима і маленькими вікнами, з десятком диванів, холодильником, газовою плитою.

Усе частіше з'являються добре обладнані душові, і саме ці кімнати вам часом можуть показувати як диво європейської цивілізації, яко-го ви ніколи в житті не бачили, бо ви ж приїхали із бідної країни. Тут часом є такі-сякі тумбочки. Ранньої весни чи осені по-

мешкання обігріваються буржуйками. Усе більш-менш... до дощової погоди. Бо коли десяток чоловік приходить із дощу, головним стає питання, де сушити мокрий одяг.

Боротьба за місце біля буржуйки додає колориту стосункам між колегами-заробіт-

“**Ранньої весни чи осені помешкання обігріваються буржуйками. Усе більш-менш... до дощової погоди.**

чанами. Місце біля вогню стає ритуальним — із колективним танцем з барабанами, бубнами, вигуками, притупуваннями і різноманітними рухами. Дощ стає тим лакмусовим папірцем, який виявляє мікротріщини, плями і подряпини характеру кожного.

Закінчення на с. 13 »

НОМЕР ЕФЕКТИВНОЇ РЕКЛАМИ
050 994 9907

4 820230 060027 >

● ПУЛЬС ТИЖНЯ

Якщо горить хата у сусіда, то наступною може бути ваша

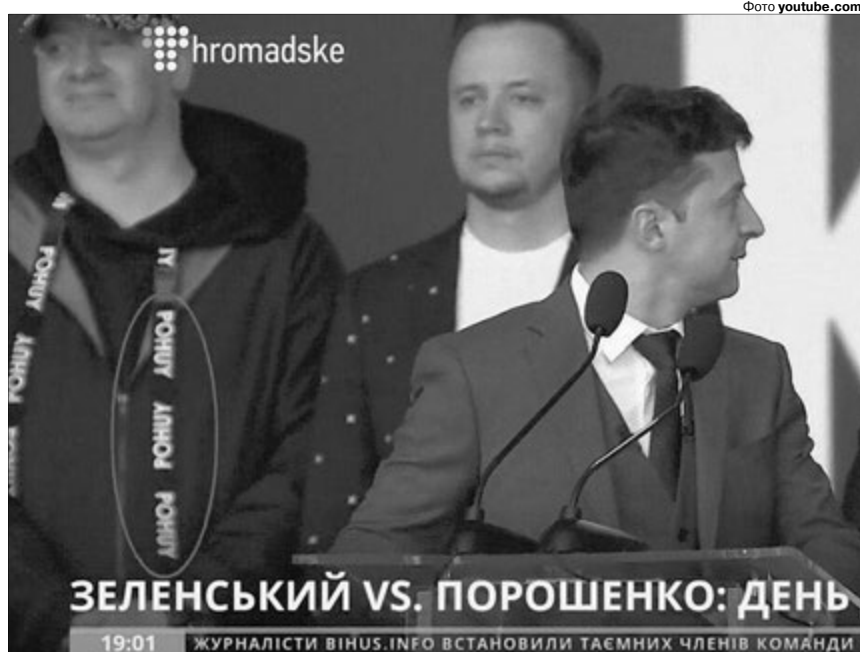
Найрезонансніші події в житті країни та світу
очима наших журналістів

Коли все РОНУУ

«Горіла хата, палала, в Лондоні жінка плакала... Хата горить у Гореничах, а в Лондоні Валерія думає на Валерича... Люди вогонь побачили, допомагати почали, відра схопили, прибігли, у вогонь солярю «плескали»

Такі слова були у пісні, яку у випуску шоу «Вечірній квартал» студії «Квартал 95» комік Євген Кошовий та жіноча частина національного хору імені Верьовки заспівали зі сцени. Вони насміхались над Валерією Гонтаревою, ексголовою Національного банку України, в якій нещодавно спалили хату та автомобіль невістки. На думку Гонтаревої, за пожежами може стояти олігарх і експартнер Президента Зеленського Ігор Коломойський, який вивів із ПриватБанку 5,5 мільярда доларів, через що держава була змушена націоналізувати банк, щоб врятували фінансову систему країни.

«Дно. Крапка», — так цей виступ прокоментував лідер партії «Голос» Святослав Вакарчук. Міністр культури Володимир Бородянський попросив вибачення у Валерії Гонтаревої, а нардеп від «Європейської солідарності» Ірина Герасченко заявила, що хор Верьовки не гідний співати Гімн у Верховній Раді, як він це робив раніше. Чи не єдина людина, яка публічно оголосила, що номер артистів був чудовий

«95 квартал» — не просто коміки. Вони — частина команди Президента, бо допомогли йому прийти до влади.

— Ігор Коломойський, на телеканалі якого й демонструвалося шоу. Він сказав: «Браво!». Нагадаємо, що раніше кварталівці насміхались над героями Майдану, Голодомором, називали порноакторкою Україну. Вони це трактують як «гостру сатиру» і кажуть, що продовжуватимуть у такому ж дусі далі...

Чим влада Зеленського відрізняється від режиму Януковича?

Янукович викликав ненависть. Як ворог. ЗЕвлада викликає огиду. Тому що їй все РОНУУ — саме це слово було написано на одязі Євгена Кошового (Лисого), коли його друг Володимир Зеленський на стадіоні вів дебати з Петром Порошенком.

В Одесі вчать студентів, що Україна — вигадка

Студенти місцевого вишу зняли на відео, як викладач історії розповідає їм, що наша держава — проєкт польських масонів, які так хотіли помститись Росії

Фрагмент лекції обурені студенти зафіксували й оприлюднили. Вони впевнені, що педагог пропагує сепаратизм, і вимагають, щоб «історика» замінили, адже те, що їм викладають, нічого спільного з історією України не має. Студенти стверджують, що він орієнтується на українофобську літературу, в якій Гімн України називають бандерівським, мову — селянською, а саму Україну — міражем і фікцією. Окрім цього, викладач змушує писати студентів реферати за книжкою «Україна, якої не було».

«З моєї точки зору, через цей інцидент треба порушити питання щодо посягання на територіальну цілісність та суверенітет України. Це кримінальний злочин», — зазначив генеральний директор директорату вищої освіти МОН України Олег Шаров. Правильно думає. Та от тільки чи сподобляться силовикам покарати цього «сепара»?

У Києві викрили лікарню, де незаконно продавали... людські органи

У цьому приватному медичному закладі проводили їхню пересадку

Після тривалого розслідування правоохоронці з'ясували, що тут роблять незаконні операції. Як розповіли у поліції Київщини, з клініки вилучили документацію, технологічне обладнання, а також холодильники з різними біологічними зразками.

Походження органів ще встановлюють. Не виключено, що їх продавали охочі таким чином заробити. Шок!

Кажемо «Трампа» — розуміємо «скандал». Кажемо «скандал» — підозрюємо Трампа.

Трампа осоромився: назвав президента Італії «моцарелою»

Насправді його звали Серджо Маттарелла

Але Дональд Трамп у такі тонкощі не любить вникати і говорить, як йому зручніше. Відтак італійський президент став «молодим м'яким сиром» — саме це означає слово моцарела. Конфуз стався під час офіційних переговорів. Перекладачка Трампа перелякалась — її фото з великими здивованими очима розійшлося інтернетом.

Тим часом славу балакучого йолопа під час цієї зустрічі американський лідер підтвердив ще раз. Він заявив про тисячолітню дружбу, яка поєднує Італію та США. Хоч насправді Сполученим Штатам лише 243 роки...

Оце переліт — понад 19 годин у небі!

Літак австралійської авіакомпанії «Qantas Airways» завершив подорож Нью-Йорк — Сідней, яка стала найдовшим безпосадковим рейсом за всю історію

Під час ультрадовгої мандрівки у хмарах 50 пасажирів подолали понад 16 200 кілометрів. Переліт тривав 19 годин 16 хвилин. Щоправда, літак прибув в аеропорт Нью-Йорка із запізненням на 37 хвилин.

Спостереження, зроблені під час рейсу, дадуть змогу зробити переліт людей, які перебувають на борту, більш комфортним, а також виявити оптимальні інтервали для роботи й відпочинку екіпажу.

Ще 6 пак — майже добу у небі витримати не просто.

● ПРЯМА МОВА

Анатолій МАТВІЙЧУК, співак, про спільний виступ «Кварталу 95» та хору імені Верьовки, в якому вони насміхались з факту підпалу будинку Валерії Гонтаревої, ексголови Національного банку України:

Ми досі ще не сміялися над людьми, які зазнали лиха — захворіли на онкологію, втратили рідних чи близьких або залишилися без даху над головою? То чому б не посміятись!? Гумористичний «шедевр» кварталівців на сцені НГПМ «Україна» — «Горіла хата» — це яскраве підтвердження психічного збочення тих, хто придумав цей номер, і тих, хто реговав у залі... Що нас чекає далі в кварталі? Інцест? Зоофілія? Некрофілія? Сміятись, так сміятись!

● ПОЛІТИКА

Зеленський обіцяв «кінець епохи бідності». А чому в бюджеті-2020 цього не бачимо?

Попри економічне зростання нова влада збирається економити на... дітях та пенсіонерах

Петро МАКАРУК

Мова про те, що в головному фінансовому документі на наступний рік відмінено доплати за третю і подальшу дитину, а також так звані тринадцяті пенсії, введені при Порошенку для пенсіонерів із найнижчими пенсійними виплатами. Цими та іншим фактами обурилися у партії «Європейська Солідарність» після того, як «вздвож і воперек вичитали бюджет наступного року», що його Верховна Рада прийняла в першому читанні.

Як відомо, в умовах агресії Росії та фактично повного розграбування України бандою Януковича, команді, яка прийшла до влади після Революції гідності, вдалось відновити економічне зростання вже на початку 2016 року. А в перших двох кварталах 2019-го економічний ріст становив рекордні 4,6%. «То справді мав би настати кінець епохи бідності», — заявив лідер «Європейської Солідарності» Петро Порошенко. «Розуміємо, що то був жарт про зарплати вчителям чотири тисячі доларів, — продовжує він. — Натомість із бюджету кудись поділися навіть ті скромні починання, які стартували цього і минулого року. Не буде тринадцятої пенсії, яку весною ми започаткували для пенсіонерів із найнижчими пенсійними виплатами. Не буде доплати за третю, четверту дитину, не буде продовження програми з будівництва сільських амбулаторій і телемедицини, а також не буде підвищення грошового забезпечення наших воїнів».

«Зате буде тиск на ФОПи (фізичні

Foto slovoidilo.ua.

А скільки було передвиборчих обіцянок покращення життя?

Не буде тринадцятої пенсії, яку весною ми започаткували для пенсіонерів з найнижчими пенсійними виплатами. Не буде доплати за третю, четверту дитину, не буде продовження програми з будівництва сільських амбулаторій і телемедицини.

особи-підприємці. — Ред.), — продовжує Порошенко. — Днями «Слуги наро-

ду» «ощасливили» народ законом про верифікацію соціальних виплат. Замість обіцяного вам зниження тарифів зменшать кількість отримувачів субсидій. А декого навіть попросять повернути вже раніше отримані гроші — є в законі й така стаття».

«Ще з римських часів популярісти при владі завжди керують за правилом «хліба й видовищ». Коли не додають хліба, то годують шоу. Феєричними затриманнями можна зривати оплески. Але до першого антракту, коли глядачі побачать, що в театральному буфеті — порожньо. Принаймні саме таке враження справляє бюджет», — підсумував Порошенко, і пообіцяв, що фракція «Європейської Солідарності» буде боротися до другого читання Держбюджету, щоб повернути туди потрібні для людей статті витрат.

● Я ТАК ДУМАЮ!

Foto 24tv.ua.

«Виступе хор імені Коломойського...»

Підпали власну домівку

Не дивлюсь «Квартал». Просто не моє. Друзі вказали на дурний спів. Хор Верьовки виконує не «Ой у лузі червона калина», і не «Розпрягайте, хлопці, коні», і зовсім не про «Реве та стогне Дніпр...» А співає і підспівує гумору про підлий підпал хати сусідки. Дивлюсь — і нарешті вірю, що це відбувається з нами. Після всього пережитого — від Небесної сотні до героїв війни

Євген БИСТРИЦЬКИЙ, доктор філософських наук, професор Інституту філософії НАН України імені Г. С. Сковороди колонка на сайті інтернет-видання «Українська правда»

А говорять, і я сам повторюю, про електоральний майдан 73%. Як продовження того майдану, який мав дві яскраво визначені доміанти. Це проукраїнськість та проєвропейськість разом. Весь майдан на сцені лунала Україна — наші Гімн, пісня, українські молитви та мова. По периметру барикад обличчям до Печерська палали прометеївські вогнища за європейський вибір.

Нації, як і жінці, не вибачається хвилина розгубленості, коли перший зустрічний авантюрист здатний здійснити над нею насилля.

Підпалювали негідну владу, щоби згоріла корупція. Не Україна. Корупція не догоріла. Обрали нових спасителів-пожежників із кварталних. Сьогодні замість допомагати відбудувати знесене, «Квартал» науськує нас на підпал хати сусіда. За допомогою національного хору весело співає про підпал української домівки.

Найстрашніше, що прославлений колектив, не замислюючись, погодився на цю цинічну провокацію. Глядачам у залі було також весело, адже їхня домівка буде підпалена лише завтра.

Невже за невеличкий гонорар (повідомляють про 30 тисяч за виступ. — Ред.) національний голос здатний купитись на антинародну авантюру?! Це узагальнений образ не думачої патерналістської України. Українці, — проспівали нам, — підпалить свою хату. І нашу трагедію підтверджує дух музики.

Можна згадувати відомі слова «Не питай, по кому дзвонять дзвони, які дзвонять по тобі». Не веселись, коли горить хата сусіда, — це палає твоя хата. Наша спільна домівка.

Краще згадати пророче: «Нації, як і жінці, не вибачається хвилина розгубленості, коли перший зустрічний авантюрист здатний здійснити над нею насилля».

Головний герой «Кварталу» — теперішній перший Президент — має сам сказати, що цього не можна пробачити «Кварталу 95» і Національному хору імені Григорія Верьовки. Заради нації!

У Леоніда Олійника — 200 кролів. Беріть приклад!

Чи захистить від раку щеплення?

«Глядачі хором сказали, що я хохол, майданутий і каструлеголовий»

Чому перед споживанням їжі їй треба обов'язково перехрестити?

Читанка для всіх

корисні поради

Чому перед споживанням їжі їй треба обов'язково перехрестити?

Вчені довели: після цього продукти очищаються буквально за мить.

Читайте у жовтневому випуску іншого нашого видання

«Читанка для всіх»:

Чому перед споживанням їжі їй треба обов'язково перехрестити?

У Леоніда Олійника — 200 кролів. Беріть приклад!

Чи захистить від раку щеплення?

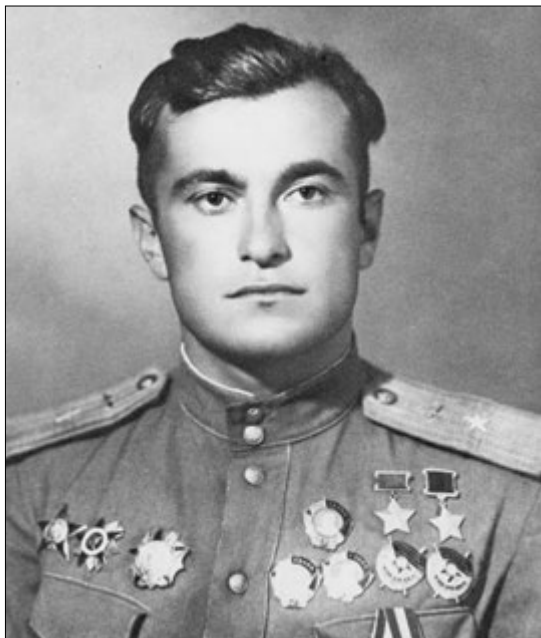
Ведучий програми «Вата Шоу» Андрій Полтава: «Глядачі хором казали, що я хохол, майданутий і каструлеголовий»

Усього 6,5 гривні

Запитуйте у відділеннях зв'язку і у ваших листонош!

КОЛЕСО ІСТОРІЇ

Амет був неговіркий, але якось при розмові про Батьківщину запитав: «Не буде Чорного моря, не буде Криму, не буде Ай-Петрі, навіщо мені тоді жити?».

Фото depo.ua.

Він воював, та так, що звання Героя Радянського Союзу присвоїли ще раз. Лацкан його мундира покрили медалі та ордени, а серед ворогів про нього ходили справжні легенди.

Інші льотчики називали його «небесним левом», казали, що рівних йому у тактиці бою і швидкості прийняття рішення про атаку не було.

Коли Амет Султан воював, енкаведисти депортували його народ...

Українці часто вживають приказку: «Якби покійний бачив, що робиться, то перевернувся б у могилі». Так от, якби кримський льотчик, двічі Герой Радянського Союзу Амет-Хан мав можливість глянути, що російська влада знову виробляє на його Батьківщині, він би як мінімум записався добровольцем в українську армію...

Оксана КОВАЛЕНКО

Амет-Хан народився золотавої осінньої пори — 25 жовтня 1920 року. Тато був дагестанцем, а мама — кримська татарка. Змалку захоплювався літаками в аероклубі, а в армії остаточно визначився, що буде льотчиком. Як подорослішав, писав завше, що за національністю є кримським татаром. І як це підкошує життя його земляків тепер, так це було ложкою дьогтю в його біографії. Менше з тим, чоловік, який служив у Радянській армії, мав як насъорбатися російських пропагандистських «щі», навіть і не думав називатися дагестанцем, хоч пропонували йому це не раз і не два...

Амет став справді особливим пілотом завдяки безстрашності і,

Відомі радянські космонавти, а серед них і Юрій Гагарін, яких Амет-Хан інструктував як льотчик-випробувач, жартوما називали його «паханом».

здавалося, як писали його колеги, вродженому відчуттю літака. Фашисти називали його, 20-літнього хлопця, «чорним дияволом». Прізвисько з'явилося після одного бою навесні 1941-го. 31 травня у небі над російським Ярославлем на «Харрікейні» Амет-Хан атакував німецький «Юнкерс-88»: у запалі бою вистріляв увесь боєкомплект, але не зміг поцілити у бомбардувальник. Тоді пішов на таран. У результаті удару його літак крилом застряг у «Юнкерсі».

Обидва почали падати. Амет врятувався, вистрибнувши з парашутом. За той бій отримав орден Червоного Прапора. А під час Сталінградської битви хлопець воював у спеціальному винищувальному елітному авіаполку. Йому було лише 22, а він під Сталінградом уже збив 6 літаків. Знову — нагорода, знову — бої. Навесні 1943-го кримський льотчик стає Героєм Радянського Союзу. На той час Амет-Хан Султан здійснив 359 бойових вильотів, провів

79 повітряних боїв, особисто збив 11 літаків і 19 — у групових боях.

Був у житті відважного кримчанина момент, «як у страшному кіно». За бойові заслуги йому дозволили поїхати додому у відпустку. А там, в Алупці, саме почалася депортація «народу-зрадника». Ту історію очима Амета Султана показав у фільмі «Хайтарма» його сучасний земляк Ахтем Сеїтаблаєв: льотчик прокидається вдома від панічного галасу і, вибігши надвір, бачить, що солдати крутять руки його матері... Він кинувся в бійку, і його б скрутили, якби не вийшов друг Павло Головачов, який гостював у нього, — той встиг одягти кітель і солдатня відступилася, побачивши погони офіцера... Відпочинок від війни обернувся на жажіття з відповідним озвученням — навколо лунало голосіння розпачу, безнадії і страху.

Тепер, у жовтні 2019 року, колесо жорстокої історії все ще тут — і кримські татари знову плачуть, а світ читає стрічку новин: «Окупанти у Криму вкотре обшукують одного з керівників меджлісу», «Російські силовики проводять обшук у кримськотатарського активіста в окупованому Судакі», «В анексованому Криму знайшли тіло 20-літнього татарина, який зник рік тому»...

Поки сталіністи розбиралися з

мирним населенням Криму і швиденько заселяли півострів росіянами, Амет знову воював, та так, що звання Героя Радянського Союзу йому присвоїли ще раз. Лацкан його мундира покрили медалі та ордени, а серед ворогів про нього ходили справжні легенди... Уже в мирний час він намагатиметься побороти несправедливу жорстокість щодо земляків: звертатиметься до високопосадовчих друзів, у 1956-му підпише звернення про їхню реабілітацію до ЦК Компартії, але таким донкіхотством тільки псуватиме собі репутацію. Через те, що він — з «народу зрадників», Амет довго не міг влаштуватися на військову службу, бо ж, навіть одружившись, відвоювавши, не уявляв себе без літака. Допомогли зв'язки. Амет-Хан взяв на роботу льотчиком-випробувачем Льотно-дослідницького інституту МАП. Здійснював випробувальні польоти з метою вивчення аеродинамічних характеристик на швидкостях, близьких до швидкості звуку, на літальних лабораторіях, відпрацював систему автоматичної дозаправки літаків у повітрі методом «з крила на крило», на літаку Ту-2 — першу в СРСР повністю автоматичну дозаправку в повітрі. Він став одним з найкращих... І невдовзі його прізвище викреслювали з листа пропозицій про «тричі Героя». «Як це татарина допустили до надсекретних випробувань?» — шипів, побачивши татарське ім'я Сталін. А Берія все ж сказав, що льотчик не просто випробував ракету, але дивом, ризикуючи життям, врятував її. (Тоді двигун апарата ніяк не заводився, і Амет усупереч наказу катапультуватися все заводив і заводив його, аж поки над самісінькою землею той запрацював). Того разу Сталін дещо пом'якшав, і Амет-Хан таки отримав — Сталінський орден і премію.

...1 лютого 1971 року славнозвісний кримський татарин загинув під час випробувального польоту, поховали його у Москві. За три місяці до катастрофи, золотавого 25 жовтня, на святкуванні свого ювілею Амет, коли його запитали, чи не хоче стати викладачем, розказав притчу: «Коли старий орел передчуває наближення смерті, він з останніх сил рветься вгору, піднімається якнайвище. А потім складає крила і летить каменем на землю. Тому гірські орли вмирають у небі — на землю вони падають уже мертві».

За матеріалами aif.ru, telegrafua.com depo.ua, istpravda.com.ua.

Цікава

ГАЗЕТА
на вихідні

Тижневик

«Цікава газета на вихідні»
www.volyn.com.ua

Засновник: Товариство з обмеженою відповідальністю «Газета «Волинь»

Головний редактор і відповідальний за випуск ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович
Зареєстрована 6 жовтня 2017 року.

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі газети «Волинь-нова»

Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою «*» — друкуються на правах реклами.

Адреса редакції і видавця:

43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13

E-mail: tsikava.gazeta@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com

Телефонуйте: у приймально — (0332) 72-38-94,
з питань реклами — (0332)77-07-70,
приватних оголошень — (0332)72-39-32,
розповсюдження — (0332)72-38-94.

ТЗОВ «Газета «Волинь» н/р 2600805520122

КБ «ПриватБанк», МФО 303440 ЄДРПОУ 02471695

Друк офсетний. Обсяг — 5 друкованих аркушів
Передплатний індекс: 60307

Реєстраційний номер
КВ № 22953-12853Р 06.10.2017 р.

Віддруковано: Поліграфічне видавництво

«А-Прінт» ТОВ «Дім», м. Тернопіль.

Тел.: (0352)52-27-37, (067) 352-18-51,
сайт www.a-print.com.ua

Тираж 15500 Замовлення № 2013

● ПОЛІТИКА

У Європі главу Офісу Президента Андрія Богдана вважають небезпечним

Перебування його на цій посаді викликає занепокоєння у Європарламенті

Фото: g1avcom.ua

У кінці революційного 2013 року Андрій Богдан допомагав Миколі Азарову вести переговори з Росією. Через це Віола фон Крамон вважає його людиною без «морального компаса».

Василь КІТ

Про це заявила віцепрезидент делегації Європарламенту Віола фон

Крамон. «Особливу проблему я бачу в панові Богдані (керівник Офісу Президента України Андрій Богдан. — Ред.), тому що він дуже небезпеч-

ний... Я думала, що Зеленський — нова фігура, але ні. Сам по собі — так, але не люди, які за ним стоять. Може бути, деякі з його компанії, «95 Квар-

талу», і є професіоналами... Але до тих пір, поки Богдан є найважливішою фігурою в його Офісі, іншим буде дуже важко», — заявила Віола фон Крамон.

Вона також наголоси-

“ Я думала, що Зеленський — нова фігура, але ні. Сам по собі — так, але не люди, які за ним стоять.

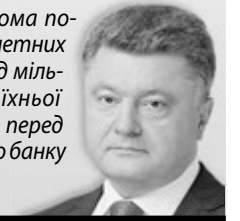
ла, що Україні потрібен парламент, «який працює ефективно та усвідомлено на основі реальних демократичних процедур», і зазначила, що цього не вистачає Верховній Раді, яка працює «в турборежимі».

● ПРЯМА МОВА

Петро ПОРОШЕНКО, п'ятий президент України, про спільний виступ «Кварталу 95» та хору імені Верьовки, в якому вони насміялися з факту підпалу будинку Валерії Гонтаревої, ексголови Національного банку України:

Історія з Рамзаном Кадировим довела, що «Квартал» вміє вибачитися, коли захоче (свого часу Володимир Зеленський просив вибачення у лідера Чечні Кадирова за невдалий жарт. — Ред.). У ділків, які хотіли догодити власнику телеканалу, якому зобов'язані всім, крім хіба що свого народження, своїх ідеологічних цінностей немає. А над чужими вони знущуються вже не один рік.

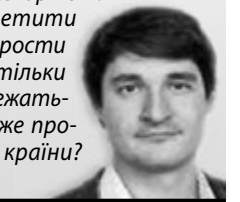
Оцінку діям теперішнього керівництва хору дадуть глядачі. Можливо, кадрові висновки зробить Мінкульт. Але хор — це значно більше, ніж його менеджмент. Ніж та група, яка співала в шоу. Хору Верьовки — 77-й рік. За цей час він став одним із мистецьких символів України. Саме тому власники та менеджери «95-го Кварталу» та каналу «1+1» мали би вибачитися — перед кількома поколіннями артистів, причетних до слави колективу, перед мільйонами шанувальників їхньої творчості. І, звичайно ж, перед ексголовою Національного банку Валерією Гонтаревою.

● ПРЯМА МОВА

Віктор ТАРАН, політолог, про скандал із «Кварталом 95» та хором імені Верьовки:

Хто головний у країні, Коломойський чи Зеленський? Сьогодні отримано черговий доказ — Коломойський... На догоду йому «95 Квартал» робить номер, в якому висміює спалення дачі Гонтаревої. На догоду Коломойському парламент приймає правку Геруса — і ми починаємо купувати електрику в Росії. Звісно, олігарх теж робить широкі жести Зеленському — «Свати» ідуть у праймтаймі на «1+1»... Правда, інвестори ідуть з країни та МВФ відтермінує переговори на невизначений час... Відчуваючи безкарність та вседозволеність, апетити у Коломойського будуть рости з кожним днем. І боюсь, тільки «Приватом» вони не обмежаться. Питання — хто зможе протистояти рейдерству країни? Відповіді поки не бачу.

● ШОК!

Мати, яка намагалася зарізати трьох своїх дітей, бачила в них диявола

У Запоріжжі жінка з ножом напала на власних малюків, а згодом хотіла вбити і себе

Лія ЛІС

Різанина сталася пізно ввечері у приватному будинку, який винаймала родина із п'ятьма дітьми. Власниця оселі жила у хаті навпроти. Саме її вночі розбудила донька орендарів. 14-річна дівчина, прийшовши додому, не змогла відчинити дверей. У власниці жила попросила другий комплект ключів. Жінка дала їх, а згодом почула несамовиті крики. Коли забігла до будинку, побачила матір із кухонним ножом у руці.

Вона поранила трьох своїх молодших дітей: півтора, трьох та п'яти рочків. Батька родини вдома у цей час не було. Доки сусідка зі старшими дітьми чекали на поліцію, горе-мати читала молитви та намагалася

Фото: tsn.ua

Родина не була проблемною, але, ймовірно, мати не змогла пережити шоку від того, що доведеться шукати нове житло. І взялася за ніж...

знову кинутися на малюків. «Говорила, що вони диявольські діти, вони не повинні жити, вона

їх уб'є. А маленький до мами все одно просився на руки. Вона його взяла й душить, дивлю-

ся — він синіє...», — розповідала жінка, що жила неподалік.

За словами сусідів, родина ніколи не справляла враження проблемної. Мати доглядала дітей та намагалася працювати на-

“ Вона поранила трьох своїх молодших дітей: півтора, трьох та п'яти рочків.

вті у декреті. Зараз її доправили до психіатричної лікарні. Наймолодшенький перебуває у хірургічному відділенні, ще двоє малюків — у реанімації.

За інформацією ТСН, напад агресії в матері стався, коли власники будинку повідомили, що продаватимуть його, і родині треба шукати інше місце проживання. Можливо, у цьому справжній причина «диявольщини»?

● ПРЯМА МОВА

Ігор КОЛОМОЙСЬКИЙ, олігарх і колишній партнер Президента Володимира Зеленського, про заяву міністра економіки Тимофії Милованова, який сказав, що жарти «Вечірнього кварталу» проти Валерії Гонтаревої можуть і будуть сприйматися зовнішніми інвесторами як підтвердження зв'язків між олігархами і владою:

Я вважаю, що після такої заяви міністр економіки має негайно подати у відставку, тому що це свідчить про його рівень як міністра. Іншого слова, як «дебіл», для цього просто не знайдеш. Дуже сумно, що міністр економіки в Україні — дебіл.

● ПРИЄМНА НОВИНА

Фото facebook.com/petroporoshenko.

Одне судно називатиметься «Старобільськ», друге – «Слов'янськ».

Американці подарували Україні два патрульні кораблі

Цими днями вантажне судно доставило в Одесу два патрульні катери класу Island для Військово-морських сил України

Дарія КЛИЧ

Човни матимуть назву «Слов'янськ» та «Старобільськ». У 1985–1992 роках американці побудували 49 катерів такого класу. Вони призначені для патрулювання прибережної зони і використовувались Береговою охороною США до 2014-го. Зараз замінюються на новіші моделі

Приємно бачити успішне завершення наших амбітних домовленостей з американськими союзниками.

попри те, що перебувають у добромому стані. Довжина катерів — 33 метри. Вони можуть брати на борт 18 членів команди і мають автономність до 5 діб. Непоганий варіант для Чорного моря і навіть виходу в Середземне.

За словами командувача ВМС ЗС України Ігоря Воронченка, катери будуть переобладнані під артилерійське озброєння вітчизняного виробництва (це, зокрема, має полегшити постачання їх боєприпасами). Також є амбітні програми щодо встановлення на них протимінних

та протичовнових станцій. Очікується, що це не остання партія таких човнів для України. Має бути ще чотири, отож буде сформовано загін із 6 суден.

Уперше на кораблях «Слов'янськ» та «Старобільськ» підняли українські прапори рік тому, у вересні 2018-го. Стяги команди кораблів отримали від тодішнього Президента України Петра Порошенка, який був присутній під час урочистої церемонії передачі катерів.

Порошенко доклав чимало зусиль, щоб наші моряки отримали ці човни, тож сьогодні він емоційно відреагував на їхнє прибуття до Одеси: «Дуже радію, що нарешті до нашого флоту надійшло довгоочікуване та якісне поповнення. Два патрульні катери класу Island у рамках американської військової допомоги вже скоро стануть до лав українських військово-морських сил для охорони Державного кордону, — написав він на своїй сторінці у соцмережі. — Приємно бачити успішне завершення наших амбітних домовленостей з американськими союзниками. Сподіваюсь, що нова влада розвине наші значні успіхи в залученні іноземної військової підтримки для зміцнення обороноздатності України», — додав Петро Олексійович.

Рік тому участь у церемонії передачі катерів Україні взяв тодішній глава держави Петро Порошенко.

● РЕЗОНАНС

У Панамі відкрили кримінальну справу за брехню проти Порошенка

Прокуратура цієї країни розпочала кримінальне провадження проти колишнього заступника голови Адміністрації Президента часів Януковича Андрія Портнова «за подання завідомо неправдивої заяви про вчинення правопорушення»

Фото antikor.com.ua.

«На відміну від України, у Панамі швидко з'ясували, що Порошенко оббріхують».

У чому ж секрет такого впливу Портнова на українських правоохоронців?

зібралися, справу закрили і, навпаки, — порушили стосовно самого Портнова за наклеп та брехню.

Неймовірно, але в ДБР лежать заяви про злочини Портнова, але в бюро, яке очолює Роман Труба, відмовляються їх реєструвати, хоч до цього це бюро вже тричі (!) зобов'язав суд! У чому ж секрет такого впливу Портнова на українських правоохоронців? Можливо, в тому, що він водить близьке знайомство з керівником Офісу Президента Андрієм Богданом?

«Велика подія вагомого значення»: Кім сів на коня

Лідер Північної Кореї Кім Чен Ин осідлав гривастого і піднявся на найвищу гору країни Пекту

Василь КІТ

Кілька фотографій підкорення засніженої гори оприлюднило Кореїське центральне інформаційне агентство. Місцеві ЗМІ описують поїздку президента Північної Кореї на коні як «велику подію вагомого значення в історії Кореїської революції» і зазначають, що лідер КНДР, сидячи на вороному, думав «про велику справу з побудови найпотужнішої держави».

Гора Пекту має особливе значення в історії корейського народу. Згідно з корейською міфологією, саме тут народився Тангун — легендарний засновник першої корейської держави.

Упродовж останнього часу Кім Чен Ин відвідував Пекту

Фото fromedsk.com.ua.

Газети з таким фото північні корейці бережуть, як зіницю ока.

вже кілька разів — у 2018 році він зробив це разом із президентом Південної Кореї Мун Чже Іном.

● ПРЯМА МОВА

Андрій ПІОНТКОВСЬКИЙ, російський політолог, похвалив, що на переговорах у Мінську Україна зажадала ліквідувати «ЛНР» та «ДНР»:

У 1952 році товариш Сталін запропонував першому канцлерові Федеративної Республіки Німеччина Конраду Аденауеру «приєднати» Німечку Демократичну Республіку. Але зі збереженням там Штазі (Міністерства державної безпеки НДР. — Ред.), СЕПГ (Соціалістична єдина партія Німеччини. — Ред.) та групи радянських військ. Аденауер відповів: «Хай краще в мене буде половина Німеччини, але повністю, ніж уся Німеччина, але наполовину. І наступники Аденауера отримали усю Німеччину. Повністю».

● ДЕЛІКАТНА ТЕМА

Про «туалетну дилему» і звичку кожний день починати з душу

Помешкання «з усіма вигодами», комфортні туалети, ванні кімнати — ознака цивілізованості суспільства. Однак, підходи до їхнього облаштування у різних країнах мають свої особливості. І не останній аргумент у суперечках про санітарно-гігієнічні традиції — вплив на здоров'я

Оксана КРАВЧЕНКО

ХОДИЛИ ЛЮДИ «ДО ВІТРУ» Й НЕ ПЕРЕЙМАЛИСЯ...

«Коли араби збираються в подорож, вони завжди перевіряють три речі: паспорт, готівку та портативне біде», — жартував єгипетський комік Басем Юсеф, виступаючи у Великій Британії. Використовувати воду, а не папір після справляння природної потреби звикли й мешканці багатьох західних країн. Зрештою, біде вигадали французи, ним широко користуються в Італії, Аргентині.

Але значна частина сучасного світу все ж притримується «паперових традицій». Звичайно, колись люди ходили «до вітру» й використовували різні «підручні засоби», не переймаючись цим антропоміром. Однак на початку минулого століття цивілізовані англо-американські туалетні звички набули такого поширення, що в 1920-х роках їх охрестили «санітарним імперіалізмом». Щоправда, в Україні туалетний папір і одноразові рушники у громадських місцях і досі є далеко не скрізь...

А от славетні японські вбиральні, які приголомшують технологічною винахідливістю, сьогодні пропонують пристосування як для сухого, так і для вологого очищення. Адже вода менше подразнює шкіру, ніж найбільш м'який папір, отже, це корисніше для здоров'я.

Інша дилема стосується видів унітазів — підлоговий чи із сидінням. За підрахунками, дві третини світу користуються туалетом, присівши навпочіпки. Останній спосіб медики вважають анатомічно природнішим, бо при цьому прискорюється рух кишківника і зменшуються потуги. А от звичка засиджуватися у вбиральні — шкідлива. Дарма, що у США нині книжковий ринок пропонує літературу для читання в туалеті, як-от короткі оповідання або збірні анекдотів. Лікарі застерігають, що таким чином можна заробити геморої.

ЩО КОРИСНІШЕ: ДУШ ЧИ ВАННА?

«Західна традиція йти в душ вранці та ввечері або купатися у ванні щодня дивує представників багатьох інших культур», — стверджує Елізабет Шоув, соціолог з Університету Ланкастера, яка досліджує споживання води та енергії в різних країнах.

Фото wmn.pp.ua.

Надмірна зацикленість на чистоті користі не приносить.

Однією з ключових причин надмірної турботи про чистоту тіла був світовий рекламний бум мийних засобів у післявоєнні часи. Навіть мильні опери отримали свою назву через надмірну кількість реклами американських виробників мила

вважає, що часте миття позбавляє шкіру свого природного захисту, може знищити корисні бактерії, які підтримують імунну систему. Через це люди стали частіше страждати від алергій, астми та інших недуг. На його думку, приймати душ чи ванну один або два рази на тиждень цілком достатньо.

Доктор також рекомендує не мити все тіло з милом, а лише зони, які можуть неприємно пахнути. А от стежити за чистотою рук та одягу, особливо спідньої білизни, на якій збираються мертві клітини шкіри, потрібно ретельно.

Часто виникають дискусії, що корисніше — душ чи ванна. Хтось віддає перевагу проточної воді, хтось любить розслабитися в купелі з травами чи морською сіллю. Про лікувальні властивості ванн відомо здавна. Однак лікарі застерігають, що «киснути» довше, ніж пів години, не варто. При цьому температура води повинна бути не надто високою.

Відомо, що Вінстон Черчилль приймав по дві ванни на день для зняття стресу. Теплі купелі знижують артеріальний тиск, що вкрай важливо для людей, які страждають від гіпертонії. Гаряча ванна підсилює потовиділення, виводить з організму токсини, віруси і бактерії, корисна для м'язів і суглобів, забезпечує безпечний заспокійливий ефект.

Загалом же медики вважають, що у боротьбі за чистоту тіла головне не перестаратися. Для здоров'я не менш важливо, щоб думки, почуття і помисли також були чистими.

● ВАЖЛИВО ЗНАТИ

Внутрішній годинник неможливо обдурити

Через кілька днів нам повернуть 60 хвилин ранкового сну, що були вкрадені в результаті переходу на так званий літній час. Обіцяють, що надалі переводити стрілки годинників уже не доведеться. І це правильне рішення, вважають медики

Ірина ГОРОБЧЕНКО

БУДИЛЬНИК ДЗЕЛЕНЧИТЬ, А ОРГАНІЗМ БАСТУЄ

Доведено, що в кожного з нас є свій внутрішній годинник, який пристосовує нашу фізіологію до різних фаз доби — ранку, дня, вечора і ночі. Він регулює такі важливі функції, як поведінка, рівень гормонів, сон, температура тіла та метаболізм. І самопочуття людини дуже страждає, коли відбувається розсинхронізація зовнішнього середовища і внутрішнього годинника. Приклад — так званий джетлаг, що виникає у мандрівників, які переміщуються з одного часового поясу в інший, а потім ще довго не можуть пристосуватися до зсуву дня і ночі. Сплять у світлий час доби і не можуть заснути в темний. На сьогодні існує багато доказів того, що хронічна розбіжність між способом життя і природними біоритмами підвищує ризик різних захворювань.

Більшість живих організмів чітко адаптуються до добових змін навколишнього середовища. Одним із перших це довів ще у XVIII столітті французький астроном Жан-Жак д'Ортуа де Майран. Він спостерігав за кущем мімози і виявив, що листя рослини повертається за сонцем протягом дня і закривається з його заходом. Вчений зацікавився питанням: що б сталося, якби рослина опинилась у постійній темряві? Поставивши простий експеримент, дослідник виявив, що незалежно від наявності сонячного світла листки піддослідної мімози продовжували здійснювати свої звичні добові рухи.

Більш пізні дослідження довели, що не тільки рослини, але також тварини і люди підкоряються роботі внутрішнього біологічного годинника, який допомагає пристосувати нашу фізіологію до добових змін. Ця адаптація називається циркадним ритмом.

ЩО ЛЕЖИТЬ В ОСНОВІ НАШИХ БІОРИТМІВ?

У 1970-ті роки американський фізик, біолог і психолог

нетик Сеймур Бензер разом зі своїм учнем Рональдом Конопкою досліджував, чи можна виділити гени, які контролюють циркадний ритм у плодкових мух. Ученим вдалося показати, що мутації в невідомому їм гені порушують цей ритм у піддослідних мухах. Вони назвали його геном періоду. Але яким чином він впливав на циркадний ритм?

Лауреати Нобелівської премії за 2017 рік також проводили дослідження на плодкових мухах. Їхньою метою було відкриття механізму роботи внутрішнього годинника. У 1984 році Джефрі Хол і Майкл Розбаш, які тісно співпрацювали один з одним у стінах Брандейського університету Бостона, а також Майкл Янг з Університету Рокфеллера у Нью-Йорку успішно ізолювали ген періоду. Хол і Розбаш потім виявили, що білок, який кодується цим геном, накопичується клітинами протягом ночі і руйнується вдень. Таким чином, рівень його коливається протягом 24-годинного циклу синхронно з циркадним ритмом. Був виявлений «маятник» внутрішнього клітинного годинника.

Тепер ми знаємо, що всі багатоклітинні організми, включно із людьми, використовують схожі механізми, щоб контролювати біоритми. Робота великої частини наших генів регулюється біологічним годинником, отже, ретельно налаштований циркадний ритм адаптує нашу фізіологію до різних фаз доби. Тому втручання у цей механізм, змушуючи людей пристосовуватися до переходу на літній і зимовий час, недоцільно.

Завдяки плідній роботі трьох нобеліантів циркадна біологія перетворилася на велику і динамічну галузь досліджень, що вивчає вплив добових ритмів на наше здоров'я і благополуччя. А ми отримали ще одне підтвердження того, що вночі потрібно спати, навіть якщо ти закореніла «сова». Вивчають учені, коли в людини найвища продуктивність — пік розумової і фізичної діяльності, а коли організм найбільш вразливий і потребує спокою. Ці знання стануть усім у пригоді.

У неділю, 27 жовтня, Україна переходить на зимовий час. Переведіть о 4:00 стрілку годинника назад.

ТЕМА №1

Три кулі російського снайпера влучили в Олександра Рибачка

За життя 25-річного героя, який понад 6 місяців перебував на першій лінії фронту, борючись медики у Дніпрі. А на рідній Хмельниччині за одужання земляка моляться рідні, дружина, півторарічна доня. Волонтери і небадужі люди збирають йому допомогу. Підтримали пораненого бійця і поштарі Хмельницької області разом зі школярами, які днями надіслали солдату-земляку зворушливу посылку з листами

Сергій БОРОХ

«Доброго дня, шановний Олександр Сергійовичу! Пишуть Вам учні 4-А класу спеціалізованої загальноосвітньої школи І-ІІ ступенів № 7 міста Хмельницького. Нещодавно ми дізналися про Вас, про Ваше поранення і вирішили написати листа усім класом. Дякуємо за те, що можемо ходити до школи, займаєтесь у гуртках і просто спокійно жити...»

«Олександр Сергійовичу, я прошу Бога, щоб Ваші рани загоїлися...»

«Тримайтеся, дядя Саша!»

«Не втрачайте надії і швидше одужуйте!»

«Воїне, дякую за те, що Ти за нас боровся! Бажаю, щоб Ви бистріше виздоровіли...»

«Я бажаю, щоб Ви повернулись до

своєї сім'ї, щоб Ваші рани швидко загоїлися, що Ваша маленька донечка виростає здорова...»

«Нехай Господь зцілить Ваші рани, а Божа Матір опікується Вами і Вашою родиною. Ми дякуємо!!! Ми цінуємо!!!»

Спокійно читати ці дитячі листи—

Як зворушливо: з дитячих долоньок народжуються квіти, дерева і навіть птахи.

побажання і дивитися на їхні малюнки не можна. Скільки в них щирості! Скільки позитивної енергетики!

З дуже важливими словами до земляка-героя від імені багатотисячного колективу та профспілки працівників поштового зв'язку звернувся і директор Хмельницької дирекції АТ «Укрпошта» Олег Хавронюк, який у ролі миротворця пройшов багато гарячих точок і знає ціну словам «мир» і «війна».

«Коли ця війна скінчиться, ти повернешся додому, йтимеш вулицею, а назустріч — люди, які не знатимуть, що ти був там. Однак про це знатимеш ти, це назавжди буде з тобою, — зазначив Олег Володимирович.

— Твої спогади — це те, чого не залишиш там, в окопах чи бліндажах. Ти будеш серед людей, знову настануть буденні проблеми... Але ти будеш цьому всьому радіти, бо це — ЖИТТЯ. І це найцінніше.

Все зміниться! Неодмінно зміниться! Ми в це віримо, і в це вірять ще 46 мільйонів українців, яким ви даруєте мирне, спокійне та безтурботне життя...

Подяки словами буде замало, але дякуємо тобі від усього серця!»

PS. Тим, хто також бажає долучитись до допомоги, повідомляємо номер рахунку дружини Олександра: 5168757351308624 (Рибак Анастасія Олександрівна).

Передплатили — і виграли! *

Новими володарями призів акції серед читачів, які передплатили «Цікаву газету на вихідні» на друге півріччя та увесь 2019 рік, стали:

Годинник — Поліщук В.А. (с.мт. Добротвір, Кам'яно-Бузький район, Львівська область).
Покривало — Климчук Любов Ростиславівна (с. Щурин, Рожищенський район, Волинська область).
Рушник — Ковальчук Тетяна (с. Тутовичі, Сарненський район, Рівненська область).

Під подарунком маєтись на увазі придбання товару за 0,01 грн із ПДВ.

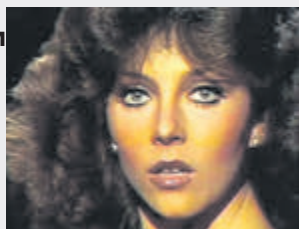
І ВИ НЕ ЗВОЛІКАЙТЕ – ВИПISУЙТЕ ТА ВИГРАВАЙТЕ!

ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ «Цікавої газети на вихідні»: • для Волині – 60304, • для Рівненщини – 60312, • для інших регіонів України – 60307.

Читайте у жовтневому випуску іншого нашого видання «Так ніхто не кохав»

Коли транслювали «Багаті також плачуть», навіть Папа Римський «зависав» перед телевізором

Історія до сліз: «Я не можу сказати йому про сина»

Їхня любов зародилася після втечі з наркотичного пекла

Як народився шлягер «У осені очі твої»

ПРЯМА МОВА

Олексій АРЕСТОВИЧ, військовий експерт, прокоментував слова міністра закордонних справ Вадима Пристайка про те, що або буде «формула Штайнмаєра», або доведеться на третину скоротити пенсії та зарплати, щоб віддати їх на посилення армії:

Дивно, але проклятий барига-попередник якось примудрявся залишити їм (новій владі. — Ред.) країну одночасно з економічним зростанням, підвищенням зарплат та пенсій і непоганими оборонними програмами, які ніяк не вимагали зрізання третини бюджету.

РЕКЛАМА

САДЖАНЦІ ЛОХИНИ ОПТОМ.
 Власний розсадник.
 Тел. 0964604035

Усього 6,5 гривні

Запитуйте у відділеннях зв'язку і у ваших листонош!

● Я ТАК ДУМАЮ!

Скуплять усе. Кинуть холопам пару гривень у зуби — жерить!

Уся історія з ринком землі мене відсилає до племені манахатта. Воно за 60 гульденів (еквівалент кільком срібним брязкальцям) продало свою землю...
 Все було чесно. Усе було дуже ринково. Нідерландські мореплавці заплатили рівно стільки, в скільки це наївне й неосвічене плем'я оцінило свій скарб. Ніхто нікого не обманув...

Остап ДРОЗДОВ, письменник, журналіст, ведучий хард-ток-шоу «Drozdov» та політичного ток-шоу «Прямим текстом»

Фото external.f1wo1-1.fna.fbcdn.net.

І з українцями зроблять так, як із представниками племені манахатта?

вар, то хто буде її покупцем? Селянин — ніколи. Тому що його цілеспрямовано вбивали. А от 200–300 людей мають предостатньо готівки, аби нарешті легалізувати свій феодалний статус.

Я — ринковик. І все чудово розумію. Та є одне але. У цій країні народ ще ні разу не вигравав. Ні від чого, що стосується майна, ресур-

мую. Але вони не враховують українського нюансу. Селянин ніколи не зможе купити власну землю, оскільки цього не передбачає вибудована олігархатом економічна система.

І тому я очікую гігантського шухеру. Скуплять усе. Вступлять у монопольні змови. Швиденько все узгодять у частині надпри-

Усі аргументи за ринок землі я й справді поділяю, розумію, підтримую. Але вони не враховують українського нюансу. Селянин ніколи не зможе купити власну землю, оскільки цього не передбачає вибудована олігархатом економічна система.

сів, капіталів. І цього разу відбудеться остання й найграндіозніша афера. «Зелені табуретки» в парламенті запустять ринок землі, навіть якщо люди будуть горілиць лежати довкола Грушевського. Тому що так треба. Бо плем'я манахатта мусять відіграти свою епізодичну історичну роль до кінця. Десятки й сотні аргументів, цілком слушних, воно чутиме. Десятки й сотні запевнень, заспокоєнь, розтлумачень лунатимуть. Усі аргументи за ринок землі я й справді поділяю, розумію, підтри-

бутків. Поховаються за підставними фірмочками. *Кинуть холопам пару гривень в зуби — жерить. І років так за надцять плем'я манахатта почухає свою потилицю і зрозуміє, що гостювати на своїй землі — така наша доля. І зазвучать журливі народні пісні про важку долю, налетіть чергова чарка за упокій своїх надій.*

Я радий за олігархів. Їм несамовито пощастило з таким добрим, чуйним племенем манахатта.

Джерело: [facebook.com/ostap.drozdov](https://www.facebook.com/ostap.drozdov).

● ГЕРОЇ НЕ ВМИРАЮТЬ!

У Небесному легіоні Ярослава служитиме разом із татом...

Закінчення. Початок на с. 1

Мирослава КОЗЮПА

Потім Сергій Никоненко здобув вищу освіту, обрав професію інженера-геолога, котра вимагає максимальних навантажень. Він багато років працював у Росії — і знову здивував усіх: його дух був набагато сильніший за тіло.

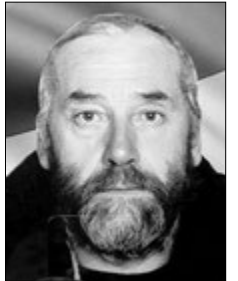
— У тайзі чоловік отримав навички виживання в дикій природі, навчився стріляти без промаху. Повернувшись в Україну, в рідний Миргород, відкрив свою справу — все робив своїми руками: розводив рибу, завів пасіку та створив невелику свиноферму — спав по 3–4 години, щоб забезпечити близьких. Та найголовніше його надбаня — міцна і любляча сім'я, якої в дитинстві не мав і про яку він дуже мріяв, — розповідає Юрій Бутусов. Сергій брав усе близько до серця, тому до 51-го року він переніс інфаркт та інсульт. І навіть зі слабким здоров'ям продовжував працювати.

Коли в країну прийшла війна, Никоненко, ветеран Афганістану, не міг залишитися в тилу. Він із перших днів конфлікту на Донбасі почав збирати допомогу для армії, все привозив на своїй машині, чергував на перших блок-постах. Обидві дочки Сергія Никоненка — старша Ярослава і молодша Богдана — обохнювали батька. Дівчата отримали від нього чимало вмінь, були з дитинства загартовані, вміли виживати в природі, мали бійцівський характер. Тож і не дивно, що доньки підтримували батька у його волонтерській діяльності.

— Влітку 2014-го чоловік домігся, щоб його взяли бійцем у 24-й батальйон «Айдар». На фронті були вкрай необхідні артилерійські розвідники і коригувальники, а Никоненко блискуче розбирався в геодезії і працював із бусоллю, далекоміром і картою, — інформує Бутусов.

У Ярослави росла дочка — вона тоді не могла їздити на фронт, допомагала в тилу. А Богдана супроводжувала батька у всіх поїздках і разом із ним влаштувалася на службу в санітарний взвод.

Никоненко брав участь у багатьох боях, користувався великою повагою. 18 січня 2015-го після 3-ї години

Такими запам'ятаються Ярослава і її батько Сергій Никоненки.

ночі кілька снарядів поцілили в приміщення сільської школи. 52-річний солдат-доброволець прикрив собою комплекти набоїв, чим уберіг не одне життя. Сам зазнав важких поранень, помер у лікарні міста Щастя. З ним прощалися в Києві на Майдані Незалежності та в Миргороді. Після похорону, на який прийшли тисячі людей, обидві його дочки пішли в армію...

НЕЛЮД РОЗУМІВ, ЩО, НАТИСНУВШИ НА КУРОК, ОБІРВЕ ЖИТТЯ МОЛОДОЇ ЖІНКИ

У Ярослави Никоненко росла дочка, тож рідні благали її повернутися з війни, і вона таки на кілька років залишила службу. Як зазначає Юрій Бутусов, Ярослава —

Безжальний ворог бачив у приціл своєї зброї обличчя цієї дівчини.

тверда і непохитна патріотка України, за духом справжньої воїни. Щомісяця вона публікувала у себе списки загиблих у бою за місяць українських воїнів. Брала участь у церемонії вшанування пам'яті героїв, полеглих під Іловайськом. Публікувала історії живих і загиблих героїв, розповіді про бойові операції.

А рік тому молода жінка вирішила відновити службу. Спершу була в елітному Президентському полку, а потім — у 101-й бригаді охорони Генштабу. У вересні поїхала на Схід, та від рідних це ретельно приховувала. 15 жовтня снайперська куля вцілила в 36-річну захисницю. «Безжальний ворог бачив

у приціл своєї зброї обличчя цієї дівчини. Нелюд розумів, що натиснувши на курок своєї зброї, обірве її життя. Цей постріл він таки зробив. Ярослава віддала найдорожче, що є в людини, — життя для захисту своєї держави», — сказав т. в. о. командира 101-ї охорони Сергій Малахов. — Життєрадісна і доброзичлива, вона за роки служби у війську стала прикладом дисциплінованості та жертвовності. Такою її запам'ятали побратими».

ПРО ТЕ, ЩО ЖІНКА НА СХОДІ, РОДИНА НЕ ПІДІЗРУВАЛА

— Ми думали, що вона працює бухгалтером у мережі ресторанів, — зізнається Богдана. — Де зараз Ярослава, знали декілька її подруг, яким повідомила про плани повернутися через кілька місяців. Забрати до Нового року доньку на свята, як завжди це робила. Найважче було сказати про смерть Ярослави мамі. Другий раз повідомити їй, що війна знову забрала когось із нашої сім'ї, важко, — плаче сестра, яка теж, до речі, військовослужбовець.

Минулого тижня в Києві та Миргороді, де проживала родина патріотів, попрощалися з Ярославою Никоненко. Під час загальноміської громадської панахиди земляки стояли на колінах.

— Це подвиг, який треба вивчати в школах і пишати, це величезна честь, що такі люди живуть серед нас.

Поховали Ярославу на Алеї Героїв Миргорода поруч із батьком. У неї залишилися 13-річна донька, яку просять підтримати фінансово: карта допомоги у Приват-Банку — 5168 7427 1943 9899, Никоненко Богдана Сергіївна, сестра, військовослужбовець ЗСУ.

Велика сторінка для Пані

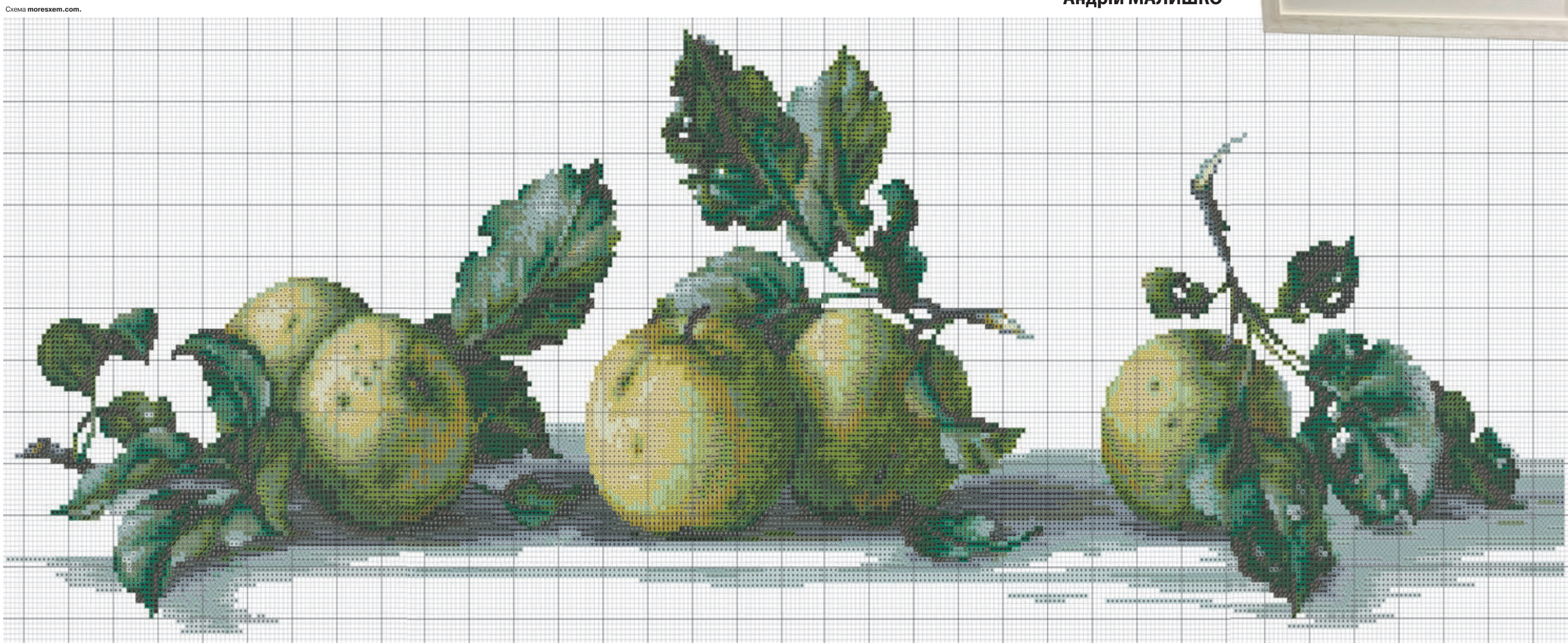
Різниця між щасливими і нещасливими сім'ями полягає у двох-трьох фразах, які не були сказані кожного дня.

● РУКОДІЛЬНИЦЯМ

«Я люблю, як, буває, осінню пахне яблуками у хаті. Он лежать вони, повні просині, повні сонця, немов на святі...»

Андрій МАЛИШКО

● САМА СОБИ ПСИХОЛОГ

Хтозна, які у нього наміри...

Серйозно налаштований чоловік, котрий хоче мати дружну сім'ю та дітей, — мрія, напевно, кожної представниці прекрасної статі. Але зустріти таке «золото» в наш час не так просто. Що ж вказує на те, що чоловік ставиться до вас не легковажно?

1. Прагне зустрічей. Коли він налаштований серйозно, його не доведеться буквально витягати на чергове побачення — він сам шукатиме привід, щоб зустрітись з вами.

2. Цікавиться вашим життям. Якщо жінка є головною ціллю чоловіка, він докладно всіх зусиль, щоб добитися взаємності. Навіть коли його симпатія не йде на контакт, він все одно цікавитиметься її життям, справами, проблемами й успіхами.

3. Не наполягає на близькості. Основною ознакою серйозності намірів чоловіка є його вміння чекати. Він про-

являтиме терпіння у всьому, і в питаннях інтиму зокрема, бо бажання жінки — для нього закон.

4. Виявляє знаки уваги. Прагнучи стати для жінки особливим, чоловік постарается виділитися серед інших можливих кандидатів компліментами, послужливістю, оригінальними подарунками.

5. Виділяє об'єкт захоплення серед інших. Той, хто всерйоз вами зацікавився, без сумніву, не помічатиме нікого, крім вас. Усі подруги, колеги і приятельки відійдуть на другий план.

6. Намагається налагодити контакт із вашими близькими. Він завжди знайде про що поговорити з ними, буде уважний до батьків, не провокуватиме конфліктів і непорозуміння у вашій родині, адже йому не бай-дуже, в якому емоційному середовищі живе кохана.

7. Ділитиметься з вами «скелетами в шафі». Мужчини зазвичай оберігають від жінок свої секрети, однак якщо у нього серйозні плани щодо вас, він не таїтиметься і введе вас у курс своїх справ і задумів.

8. Познаюмиться з батьками і друзями. Якщо ваш обранець вводить вас у коло свого спілкування, запрошує в гості до своїх родичів, зокрема до батьків, у 90% випадків це свідчення того, що він налаштований серйозно.

9. Мріє про дітей. Чоловік, який у розмові часто згадує про малюків, найімовірніше, готовий до батьківства. Тому не стане тратити час на короткотривалі порожні

«Якщо ваш обранець вводить вас у коло свого спілкування, запрошує в гості до своїх родичів, зокрема до батьків, у 90% випадків це свідчення того, що він налаштований серйозно.»

стосунки.

10. Ставить жінку на перше місце. Хоч би яким трудолюбивим був чоловік, все одно кохана буде для нього прайоритетом на одну сходинку вище і за роботу, і за друзів.

Ясна річ, майже ніколи не буває 100-відсоткового збігу із поданим описом. Однак якщо 8 пунктів із 10 підходять, будьте певні: ваш обранець має серйозні наміри щодо вас.

● СЕКРЕТИ КРАСИ

За гарною укладкою не обов'язково йти до перукаря

Якщо вас несподівано запросили на якусь урочистість, красиву зачіску не складе труднощів зробити і вдома, маючи під рукою бігуді

Звичайно, можна скористатися і щипцями для завивки. Це найшвидший спосіб, але найшкідливіший: висока температура псує волосся, робить його ламким і тьмяним. Тож вам у пригоді стануть бігуді. Вони майже не шкодять йому, а результат буде не гіршим. Але перед тим, як приступити до накручування, слід визначитися, які вам найліпше підходять, і вибрати відповідні.

Липучки. Вважаються найкращими і найзручнішими для короткого волосся. Довге заплутують. На них рекомендується накручувати волосся тонкими пасмами. У результаті виходять легкі й красиві локони.

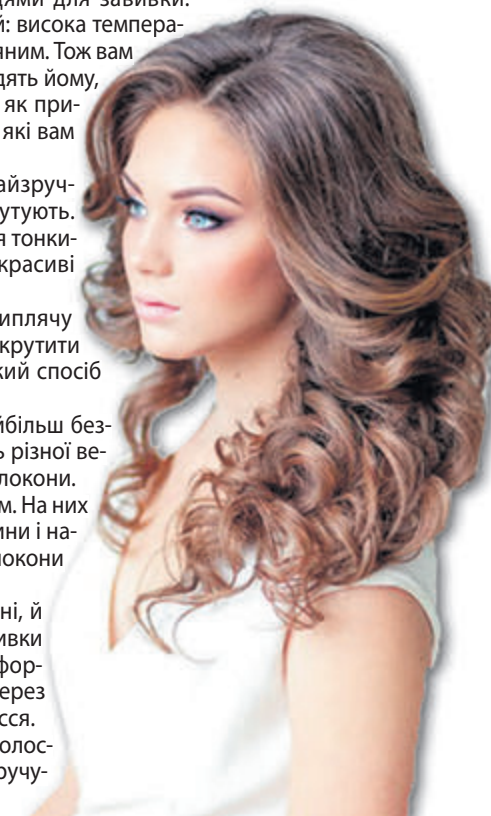
Термобігуді. Їх потрібно покласти у киплячу воду на кілька хвилин, а потім на гарячі накрутити сухі пасма. Знімати через 10–20 хвилин. Такий спосіб ефективний, але й шкідливий.

Пластмасові. Це класика. Такі бігуді найбільш безпечні й не травмують волосся. Вони бувають різної величини, що дає змогу створювати об'ємніші локони.

Бумеранги. Це дрот, покритий поролоном. На них можна накручувати волосся будь-якої довжини і навіть спати. Але результат потішить не всіх — локони малооб'ємні.

Металеві. Не дуже зручні в користуванні, й на ніч їх не залишиш. Зате після хімічної завивки саме вони допоможуть підтримати форму і сформувати гарні локони. Але не забувайте, що через них січуться кінчики та електризується волосся.

І насамкінець порада: чим тонше і рідше волосся, тим менше потрібно його брати для накручування. Тоді локони будуть об'ємними.

● КОСМЕТИКА З ГРЯДКИ

Гарбузові маски... не на Хеловін

Збираєтесь погостувати родину кашею чи запіканкою із цього диво-овоча? Відліть шматочок гарбуза і трохи часу для себе, коханої. Адже вітаміни й мінерали, що містяться у ньому, корисні і для шкіри

...ОЧИЩУВАЛЬНА

Столову ложку натертої м'якоти гарбуза змішайте зі злегка збитим яєчним білком і нанесіть суміш на обличчя. Через 15 хвилин змийте прохолодною водою. Гарбузовий сік часто використовують замість тоніка, він чудово очищає жирну шкіру. Можна накласти й просто натерту м'якоть на 15 хвилин.

...ПОЖИВНА ВІДБІЛЮВАЛЬНА

До столової ложки натертої м'якоти гарбуза додайте столову ложку крохмалю або пшеничного борошна, чайну ложку лимонного соку і 2 столові ложки соку зі свіжих помідорів. Маску наносять на обличчя на 15 хвилин, тому змивають прохолодною водою.

...ВІТАМІННА

Невеликий шматочок гарбуза нарежте скибочками, відваріть до м'якості і розімніть товкачем. Столову ложку пюре змішайте з такою ж кількістю кефіру або нежирного йогурту (сметани). Накладіть маску на обличчя, через 15 хвилин зніміть вологим ватним диском і вмийтеся прохолодною водою.

...ВІДНОВЛЮВАЛЬНА ДЛЯ ВОЛОССЯ

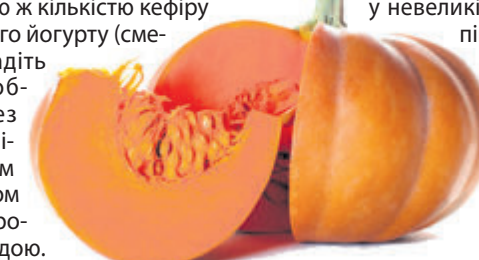
300 г м'якоти гарбуза натріть на дрібній тертці і зцідіть сік. До м'якоти додайте по 1 чайній ложці оливкової олії та меду і ретельно вимішайте. Масажем рухами увітріть маску в коріння волосся і залиште на пів години, потім змийте, користуючись улюбленим шампунем. Волосся стане м'яким, швидше ростиме і менше випадатиме. Повторіть процедуру двічі на тиждень.

...ЗВОЛОЖУВАЛЬНА ДЛЯ РУК

Столову ложку тертого гарбуза ретельно змішайте з гарбузовою олією (1:1). Змстіть цією сумішшю руки та одягніть гумові рукавички. Тримайте маску протягом години, тоді змийте теплою водою без мила й нанесіть зволожувальний крем.

...ПРОТИ НАБРЯКІВ НАВКОЛО ОЧЕЙ

2 столові ложки дрібно нарізаного гарбуза тушуйте 10 хвилин на помірному вогні у невеликій кількості води. Потім додайте пів чайної ложки меду і перемішайте. Суміш остидіть, аби вона стала теплою, розділіть навіпіл і викладіть у марлю. Прикладіть під очі та прикрийте махровим рушничком. Через 30 хвилин виймітьсе прохолодною водою. **А рецепти страв із гарбуза шукайте на с. 14.**

● СІМ «Я»

Запрошую
на... прибирання

«Іди—но мені помагати, не лінуйся. У нас повно роботи. Ну хто так мие посуд — он мийка вся брудна лишилася! Ну це ж треба такому лінивому вдатися!» — це фрази з мого дитинства, у якому рідні дорослі прищеплювали мені працьовитість

Оксана
КОВАЛЕНКО,
мама

Пам'ятаю своє незадоволення від того, що будь-хто з них мав право відірвати від улюбленого заняття і забрати на зовсім нецікаву роботу «помічника режисера» та ще й вказувати при тому на кожну помилку. Спробуй—но відмовся, то почувеш лекцію про ледарство і сто тисяч дорікань. Але й пам'ятаю, як гасила щосили у собі гордість від мимоволі кинутого мамою — «Невже ти сама стільки зробила!». Переконана, з тих пір у взаєминах «дорослий—дитина—труд» усе те ж саме. Я вже писала

Щохвилинка втручання обнулює радість від «я сам» і нищить віру у себе. Зате підтримка («шкарпетки вдягати важко, а ти зумів натягти аж на пів ноги!») створює почуття внутрішнього задоволення і бажання братися за щось ще й ще.

якось про «бджола мала, та вже працює», але ця тема у мене усе ще гаряча, бо є бджоленята, а з ними — фрази на кшталт «Ну зараз» (що по суті означає «та колісь зроблю»). Оскільки відкрила нові обрії, буду ділитися.

Тепер я пробую свою дочку до роботи запрошувати. Не йдеться про миття посуду — це для 10-річки нормально, мова — про опанування нових територій умінь і обов'язків. «Мамо, я хочу сухариків», — дочка канидила, аж поки мені спало на думку, що їх можна приготувати удома (без отрутохімікатів). Часу не мала, тому вручила їй батон, приправу з італійських трав — і пішла в іншу кімнату, щоб не впасти у повчання від того, що бачитиму. Донька таки зробила фастфуд — частувала нас і неймовірно пишалася собою. Тепер збільшився не тільки список її самостійних страв, а й колекція відчуттів про свої можливості. «Скільки ти сипала приправи? Якраз усього в

міру!» — це фрази золоті з точки зору виховання, бо говорять про успіх. Не хвала, що впливає недовго (молодець), а саме визнання досягнень! Це очевидний і дуже важливий секрет у справі передачі частини обов'язків мами—прислуги дитині. Навіть сімейна консультантка і мама 5-х дітей Вікі Хьофл, яка пропагує ідею збільшувати відповідальність і самостійність дітей через доручення їм посильної домашньої роботи, каже, що визнання одухотворяє дітей. «Відзначаючи їхні успіхи, ви повідомляєте їм, що бачите, як вони просунулися вперед, — хоча б трішечки (навіть якщо насправді цього ще не відбулося), — що ви це цінуєте і має значення для сім'ї. Визнання — найпотужніший мотиватор у житті дитини».

Я ще зауважила, що ліпше їй доручити маленьку ділянку роботи, на якій вона працюватиме сама, без керівництва дорослого. Можливо, під ненав'язливим наглядом. Можна показати що і як — а далі готуватися терпіти і втримуватися від коректувань. Щохвилинка втручання обнулює радість від «я сам» і нищить віру у себе. Зате підтримка («шкарпетки вдягати важко, а ти зумів натягти аж на пів ноги!») створює почуття внутрішнього задоволення і бажання братися за щось ще й ще. (Гарне питання: як же тобі це вдалося!?) Дітям подобається таке відчувати — вони захочуть це). Мій майже 3-річний син напередодні зліпив перший пиріжок з начинкою, кривий, але прекрасний. Минулого місяця він просто кинув тістовий колобок, бо мама перегнула палицю під час майстер-класу...

А щоб дітям хотілося відгукнутися на ваше запрошення взяти якийсь обов'язок надовго, проаналізуйте для початку, що вони вмюють і роблять, що умюють і не роблять, а що не роблять, бо їх не навчили. Хьофл радить позаписувати у три колонки, щоб знати, з чого починати. А тоді запросіть дитину на розмову: хай спробує відповісти вам, що прагне осилити роботи у домі — і в добру путь!

Маєте свій «мішок хитроців» — діліться: поштова адреса є в газеті, а електронні — okovalenko74@gmail.com або ж tsikava.gazeta@gmail.com.

● НА ПОВОРОТАХ ДОЛІ

Горнятко кави від осені

Закінчення. Початок на с. 20

Ольга ЧОРНА

...Матвій прийшов до їхнього 9-А, коли вже розпочався навчальний рік. Однокласниці одразу звернули увагу на новенького. Високий, симпатичний. Гарно вчиться.

Хлопці навідувалися до чужих садків. Вчителі про це знали, сварили. Але не допомагало. Приносили звідти груші, яблука. Пригощали дівчат, яким це подобалося. Одного разу два великі яблука простягнув Дарині Матвій. Віднікувалася.

— Ти навіть не уявляєш, які вони смачні, — сказав.

Із цих яблук почалася їхня дружба.

— Я не люблю осені, — зізналася хлопцеві Дарина. І розповіла свою історію.

А Матвій — свою. Він — із сусіднього райцентру. Батько помер. Мати спилася з горя. Речі з хати висла.

— Тітка, мамина сестра, обіцяла: коли закінчу школу — забере до себе, — мовив мрійливо. — Вона добра. Шкода, що живе далеко.

...На літні канікули Дарина поїхала до тітки Ориси. Більше не було до кого. Тепер вона чекала осені, нового навчального року, аби знову побачити Матвія.

...Матвієва тітка обіцянку виконала: щойно племінник отримав атестат, забрала до себе, аби там вступав до інституту.

— Ми обов'язково ще зустрінемось, — сказав хлопець Дарині на прощання.

... Вона вчилася у райцентрі на медсестру. Жила в гуртожитку. Не цікавилася ні походеньками, ні посиденьками із одногрупниками. Сумувала за Матвієм і своїми інтернатськими однокласниками зі складними, пошарпанними долями. Їй було легше з ними спілкуватися.

Якось, коли Дарина навідалась до родичів, тітка Орися кинула:

— Не думай там закрутити шури—мури з якимсь міським, щоб потім не наклала на себе руки, як твоя мама. Яблуко від яблуні...

Дарина не дослухала. Вибігла з подвір'я. Більше до тітки не хотіла їхати. І про заміжжя не думала. Боялася обпектися. Та й кавалера не мала.

Після навчання влаштувалася в районну лікарню медсестрою. Винайняла кімнату в сім'ї одиноких пенсіонерів. Не відмовляла, якщо хтось просив піднімити на чергуванні. Гроші не зайві.

— Чули про аварію в передмісті? — запитала вранці тітка Ліда, санітарка, коли Дарина прийшла на роботу. — Вантажівка у легковик вїхала. Дуже потовкло молодого чоловіка, дуже... Аби на ноги встав.

«Дарино Семенівно, попросили вас передати горнятко кави».

Дівчина заглянула до палати, де лежав новий пацієнт. Спав. Тихенько зачинила двері. Пізніше дізналася: в дорожню пригоду потрапив її колишній однокласник Матвій. Повертався із поминків за матір'ю. Рік минув, як відійшла...

— От і зустрілися, — мовила Дарина сама до себе.

Матвій упізнав свою однокласницю. Спробував усміхнутися.

— Я буду ходити? — запитав ледь чуто.

— Чому ходити? Бігати будеш.

— Зателефонуй моїй тітці, скажи, де я...

Тітка приїхала. Плакала, називала Матвія синочком. Запитувала лікаря, чи можна його перевести в обласну лікарню. Той був проти:

Я дружив зі своєю однокласницею. Певно, це було кохання, якого я не розумів... ми не розуміли. Дітьми були. А тепер... Почуття стало дорослим і мудрішим...

— Я там нікого не знаю, а тут біля мене завжди є ангел.

Тітка з лікарем здивовано глянули на нього.

— Це — моя однокласниця Дарина. Медсестра.

...Матвій шаркав ногами по доріжці. Дарина підтримувала.

— Ти вчиш мене ходити.

— А ти колісь вчив мене любити осінь. І ці яблука... Пам'ятаєш? Дівчата мені заздрили.

— Тепер соромно, що лазили в чужі садки, але це були найсмачніші яблука.

— Може, тому, що ми завжди чомусь хотіли їсти...

— Зустрітисся б з нашими. Тринадцять років, як закінчили школу. Бачила когось?

— Не багатьох.

— Нарешті мушу тебе запитати: Дарино, ти заміжня?

— Ні, звичайно.

— Чому так категорично?

— А...

— Я зустрічався з дівчиною. Та коли її рідні дізналися про мою матір, відмовили бачитися зі мною. Вирішив робити кар'єру. Тут усе краще й успішніше. Забув сказати: мене завтра випускають.

За Матвієм приїхала тітка зі своїм сином. Дарина принесла торбинку яблук:

— Візьми в дорогу. Смачні. Схожі на ті... колишні...

...Нічне чергування закінчилося. Дарина присіла в медсестринській за столом і задрімала. Її розкотурхала тітка Ліда, санітарка.

— Дарино Семенівно, попросили вас передати горнятко кави.

— Хто?

— Від осені.

— ???

— Той молодий чоловік, пацієнт наш колишній. Як його?.. Матвієм звати. Він і попросив.

— Тітко Лідо, нині не перше квітня. Осінь надворі.

— А ви, Дарино Семенівно, вийдіть у приймальне відділення. Самі побачите.

Матвій сидів із термосом кави.

— Де ти тут узявся спозарання? Знову щось трапилось?

— Трапилось... Ще колісь в інтернаті. Я дружив зі своєю однокласницею. Певно, це було кохання, якого я не розумів... ми не розуміли. Дітьми були. А тепер... Почуття стало дорослим і мудрішим... А зараз ходімо додому, тобі треба відпочити, виспатися.

Але сон Дарину не брав. Її емоції були розбурхані. Смакувала вже третє горня кави з Матвієвого термоса. Кава пахла осінню, яка пробиралася в кімнату крізь прочинену квартиру. А осінь пахла щастям...

● УРОКИ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ЗАРОБІТЧАНСТВА

Ми живемо в гаражі, або Де сушити мокрий одяг?

Закінчення. Початок на с. 1

Анастасія ПЕЦЕНЮК,
дослідниця європейського заробітчанства

— Он там можете вішати одяг, — показує господар на двері сусіднього гаража, де натягнуто кілька шнурків і місця в принципі вистачає. Але де ж все-таки його висушити, щоб вранці можна було одягнути куртку і йти до праці?

— Ось тут беріть собі плащі, дощовики, які вам підходять, — показує господар у кутку, де справді можна вибрати плащ. Але де ж просушити мокрі шкарпетки, штани, чоботи?

— У тебе що, одні шкарпетки? — намагається вибороти своє місце біля буржуйки інший претендент.

— Ні, просто три інші пари сохнуть, відповідно третю і другу добу.

— Треба йти на роботу на фабрику — там краше!

— Треба їхати в Німеччину або Чехію!

— Треба зробити нормальні сушильні кімнати!

Розмова перетворюється в «кімнатний мітинг». «Бували» на все мають свої аргументи.

— Поляки повинні більше платити укра-

Фото mignews.com.

Що їх чекає за кордоном?

інцям, які працюють у сільському господарстві. Вже і так огірки дозрівають, а збирати нема кому, трускавки — море, а людей для її збору мало, вишни теж опадають...

— Важко це — по десять годин бути зігнутому або тримати руки догори!

— А стояти по дванадцять годин на підприємстві — легше? У людей п'яти тріскають і підшови печуть... — все емоційнішою стає колективна розмова.

— А на тих фабриках є де сушити мокрий одяг?

— Там у цехах сухо, хіба якщо є риба чи м'ясо якась. Але умови проживання хороші — і сушки є, і теплі батареї.

— Хто тут буде робити, як не ми? У Польщі, як і в Україні, молодь на поля не хоче. Вона обирає вищі заробітки у країнах Європи!

— І правильно робить! Якщо вибрати, де сушити мокрий одяг, то логічніше вибрати

країну із вищою оплатою праці.

— Може, вам ще телевізор поставити? — сердито іронізує невдоволена темпами роботи господиня.

— Телевізор... можна. Я, до речі, люблю передачу «Мій новий дім». Цікаво бачити перетворення старого житла на нове, а ще приємніша радість тих малозабезпечених родин, які потрапили в проєкт! — каже одна із заробітчанок і хазяйка збавляє свою іронію, бо телевізор нині — зовсім не розкіш!

Однак на фоні десяти вішаків для десяти людей (це і для робочого, і для чистого

Хто тут буде робити, як не ми? У Польщі, як і в Україні, молодь на поля не хоче. Вона обирає вищі заробітки у країнах Європи!

одягу) і за відсутності тумбочок і полицок, не кажучи вже про шафи, — телевізор виглядав би смішно. А може й ні. Хоч без тумбочок, але з телевізором. У кого які пріоритети.

...Люди йдуть, ходять пішки!

Напружують собі ніжки!

Тільки чи обдуманий цей крок?

...Люди йдуть заробляти

На палаці й на палати

І проходять кожен свій урок!

Урок 1: Вигляд житла і умови демонструють справжнє ставлення господарів до найманих працівників.

Урок 2: Риба шукає, де глибше, а людина — де ліпше.

Продовження теми — в наступній «Цікавій газеті на вихідні».

РЕКЛАМА

ДИН ЩАСЛИВИЙ ДЗВІНОК

135 000 гривень за одне правильне слово!

Вручення вже 29 листопада 2019 року!

Переставте букви, вгадайте зашифроване слово, повідомте його нам за телефоном і отримаєте 135 000 гривень!

З О Р Т Е В І Л Е

Т ? ? ? ? ? ? ? ?

(Першу букву ми вже вписали!)

За швидку відповідь отримаєте один із призів:

- Автоматичний тонометр NISSEI DS-1011 — 1000 грн
- Ручний масажер BEURER MG 80 з інфрачервоним підігрівом — 2000 грн
- Грошова винагорода — 15 000 грн

0-800-50-55-89 Дзвінки БЕЗКОШТОВНІ зі стаціонарних і мобільних телефонів у межах України (понеділок – субота з 08:00 до 20:00, неділя з 09:00 до 19:00) **100382**

*Акція проводиться з 01.11.2019 р. по 29.11.2019 р. на всій території України. Вручення відбудеться 29.11.2019 р. в м. Києві. Призовий фонд усіх акцій, які будуть проводитися протягом року (з 01.01.2019 р. по 27.12.2019 р.), становить 135 000 гривень. Дане рекламне оголошення є формою опитування і не є рекламою заохочувального заходу або пропозицією з придбання товарів за зниженою ціною чи надання будь-яких послуг. Оголошення розцінено з метою визначення потенційних споживачів відносно певних товарів або послуг, а також визначення осіб, які потенційно бажають брати участь у різних маркетингових акціях та інших заходах. Повний текст правил розміщено на сайті: <http://kvalitor.club/act/rules.html>. Додаткову інформацію Ви можете отримати за телефоном для довідок: (044) 379-16-82 (вартість послуги згідно з тарифами ПАТ «Укртелеком»). ТІЛЬКИ ДЛЯ ПОВНОЛІТНІХ. **Мається на увазі реєстрація участі в акції. © ТОВ «НЬЮ-ДЕЙ», а/с № 110, м. Київ, 01926. 2019 р.

● ПРЯМА МОВА

Сергій ФУРСА, про рішення Апеляційного суду Лондона, який визнав, що британські суди мають право розглядати справу щодо виведення грошей із ПриватБанку його колишнім власником Ігорем Коломойським (це означає, що 3 мільярди доларів олігарха залишаються під арештом. – Ред.):

Що тепер? Тепер немає перешкод для того, щоб розглядати справу по суті. Це, звичайно, тривалий процес. Високий суд Лондона, на відміну від Печерського окружного адміністративного суду і особливо гордого баришівського суду, нікуди не поспішає. Але і рішення при цьому приймає правове. А значить, висока ймовірність того, що в результаті ми отримаємо вердикт за британським правом, яким буде запропоновано продати заморожені активи колишніх власників банку. І передати гроші в бюджет України. В тій чи іншій формі. Фактично суд Лондона назвав Коломойського злочинцем. І соромно, що в Україні він позиціонується інакше.

КОЗАЦЬКОГО РОДУ

Не відцуралися мови: голлівудські зірки, які розмовляють українською

Вони пишаються своїм корінням за океаном

Лія ЛІС,
за 24tv.ua/lifestyle

МІЛА ЙОВОВИЧ

фото hochu.ua

Безперечним доказом того, що зірка «П'ятого елемента» та серії фантастичного екшену «Оселя зла» 43-річна Міла Йовович не забуває свого коріння, є декілька фактів. По-перше, під час Євромайдану вона переказувала гроші для постраждалих активістів, до чого закликала і своїх шанувальників. Також акторка активно використовувала національні мотиви у власних колекціях одягу. А декілька років тому в мережі з'явилося відео, як 19-річна Міла виконує народну пісню «Ой у гаю при Дунаю». На ньому помітно, що українською кіноактриса співає майже без американського акценту.

Мабуть, це завдяки тому, що зірка народилася в Києві, потім деякий час жила у Дніпрі, де ходила в садочок. У 5 років дівчинка разом із сім'єю переїхала до Лондона, після чого емігрувала в Сполучені Штати Америки.

ДЕВІД ДУХОВНИ

фото gazeta.ua

Про своє українське походження 59-літній американський актор (серіал «Цілком таємно») дізнався нещодавно. Про те, що він українець, заявив у квітні 2014 року в мережі Twitter: «Я виріс, думаючи, що росіянин. Однак лише зараз зрозумів, що насправді є українцем. Ніколи не пізно змінитися».

Згідно з родоводом актора, його дідусь із Бердичева.

ВІРА ФАРМІГА

фото vidomeet-ua.com

Щоб перевірити, чи є ця 46-річна голлівудська акторка

українкою, не потрібно заглядати в її генеалогічне дерево. Про походження зірки вже свідчить ім'я! Проте батьки дали його дівчинці не в Україні, а в американському штаті Нью-Джерсі,

Обговорюючи Путіна, згадала фольклор. «В українській мові є багато приказок, зокрема «Не рухай гімн* — не буде смердіти», — сказала Віра Фарміга.

куди емігрували перед народженням доньки. І до шести літ Віра ходила в українську католицьку школу та виступала в народному ансамблі — уміє «збацивати» й гопака. Тож вона, як і її молодша сестра Таїса, може говорити і співати мовою предків. А у 2004 році, вже будучи знаною акторкою, у фільмі «Торкаючись зла» Віра Фарміга фактично зіграла саму себе — американку українського походження.

Не залишила поза увагою і ситуацію на Сході України. Вторгнення російських військ Фарміга засудила. А обговорюючи Путіна, згадала фольклор. «В українській мові є багато приказок, зокрема

«Не рухай гімн* — не буде смердіти», — сказала Віра Фарміга.

СТІВЕН СПІЛБЕРГ

фото 24smi.org

Уже багато років поспіль улюбленою стравою оскароносного режисера й сценариста є червоний борщ. Такі смакові вподобання не дивують, адже обоє дідусів Спілберга, як виявилось, з України. Той, що по лінії батька, проживав в Одесі, інший, з боку матері, родом із села під Кам'янцем-Подільським.

Землю своїх родичів режисер відвідав у 59 років. Потрапити в Одесу йому не вдалося, проте, як тільки зійшов з літака, він промовив: «Нарешті я вдома!».

ІВАННА САХНО

фото fromadske.ua

На відміну від більшості акторів, які переїхали до США в дитинстві чи вже там народилися, Іванна

опинилася в Америці у 15. Це молода зірка Голлівуду, яка лише сходиться над його горизонтом. 21-річну актрису встигли помітити в блокбастері «Тихоокеанський рубіж-2» та в екшн-комедії «Шпигун, який мене кинув».

Незважаючи на те, що дівчина будує кар'єру у Штатах, про Україну вона не забуває. Під час Революції гідності Іванна разом із діаспорою Лос-Анджелеса мітингувала, а два роки тому, на Каннському кінофестивалі, вийшла з табличкою #FreeSantov.

КЕТРІН ВИННИК
(КАТЕРИНА ВИННИЦЬКА)

фото ivona.bigmir.net

41-літня канадська акторка та режисерка українського походження відома за ролями Ганни Берлі у телесеріалі «Кістки», Лагерти у «Вікінгах» та Івон у комедії «Чудернацькі фантазії Чарлі Свона III».

Катруся Винницька, як її називають у сім'ї, народилася й виросла в Етобіко (район, що входить до складу Торонто). До 8 років вона розмовляла тільки українською...

Її батьки — Роман і Леся — є нащадками вихідців із Західної України, обоє народилися в Німеччині, куди в 1940-х їхні сім'ї втекли від радянської влади.

Катруся відвідувала греко-католицьку церкву та ходила до української недільної школи імені Цюпи Паліїв. До 17 років належала до Пласту, займалася бойовими мистецтвами. На Чемпіонаті Канади з тхеквондо виборола срібну медаль, є ліцензованим охоронцем...

Зараз дуже переживає за землю предків у зв'язку з російською агресією. Каже: «Вірю, що все завершиться тріумфом України».

Передплатіть свої улюблені видання на 2020 рік

Із 7 жовтня 2019 року об'єктами поштового зв'язку АТ «Укрпошта» розпочато приймання передплати на періодичні друковані видання України

Передплатна кампанія на 2020 рік на вітчизняні видання проводиться за передплатними Каталогами у такі терміни:

- на видання загальнодержавної сфери розповсюдження до 15 грудня 2019 року;
- з поточних місяців 2020 року в обласному центрі до 15 числа, інших населених пунктах до 10 числа включно кожного місяця, що передуює передплатному;
- на місцеві видання (обласні, міські, районні) до 25 числа включно по річній і поточній передплаті.

Приймання передплати здійснюється в операційних залах центрів поштового зв'язку, відділеннях поштового зв'язку, безпосередньо листоношами на доставних дільницях та у групі передплати ВД-Поштамту (по безготівковому розрахунку).

Волинська дирекція АТ «Укрпошта» запрошує вас передплатити свої улюблені видання.

● РОЗДІЛЕНИЙ БІЛЬ

Діти, які приходять до її пам'ятника у Японії, несуть із собою паперових пташок.

У Хіросімі скульптура дівчинки стоїть на території Музею ядерної війни. Декілька сенбазуру (з'єднаних сотень журавлів) стоять у скляних корпусках навколо Садако.

Садакі Сасако хотіла врятуватися від «атомної» хвороби, складаючи свою тисячу паперових журавликів

«Я пам'ятаю Садако так, як і пам'ятаю вчорашній день... Чому не співає твоя тисяча журавликів? Чому вона не літає?» — це слова з листа мами дівчинки Фуджико, опублікованого через 8 місяців після смерті доньки. Ті слова, як і нові історії про журавлів, рознесли по усьому світу. І в українських школах у 70-х роках минулого століття діти слухали про ядерну бомбу і дівчинку з журавлями, а в піонерських таборах про неї співали пісні

Оксана КОВАЛЕНКО

Маленька мешканка Хіросіми, одного з двох міст, що зазнали ядерного бомбардування, відійшла у засвіти 25 жовтня 1955-го. Їй було лише 12 років. Про неї і її тисячу журавликів дізнався весь світ. Ця історія — про жагу до життя, яке відібрали у дитини не надприродні алогічні сили, а люди. Йдеться про атомні бомбардування японських міст Хіросіми й Нагасакі. Ядерну зброю 6 і 9 серпня 1945 року застосували збройні сили США на завершальному етапі Другої світової війни. Вікіпедія пише, що президент Америки Трумен прагнув продемонструвати світові, насамперед СРСР, якою потужною зброєю володіють США, а також, заощадивши на воєнних витратах, пришвидшити капітуляцію Японії. Коли визначили територію, на яку скинуть бомби, їх перестали бомбардувати, щоб відстежити, які руйнування може спричинити ядерна зброя в місті. З 28 травня в «обраних» містах настала тиша. У Японії стала ширитися про це інформація, тому люди з інших містечок почали стікати туди... 6 серпня, за спогадами очевидців, Хіросіма вмиль перетворилася на пекельне «місто смерті».

Сада-тян на ту пору мала два роки. Разом із мамою (тато був в армії) мешкала у будиночку, який опинився на відстані 1,7 км від епіцентру вибуху. Ударною хвилею дитину викинуло через вікно, але, на диво, обійшлося без травм. Того ж вечора дівчинка з мамою потрапили під радіаційний «чорний» дощ, бо саме втікали від пожежі. (Вогонь, що спалахнув від надмірного нагрівання доквілля, від центру міста незабаром поширився по всіх житлових районах, спричинивши вогняний смерч. Швидкість ві-

ру сягала до 18 м/с. Усе в радіусі 500 метрів від місця падіння бомби перетворилося на попіл). Того разу, коли водночас загинули десятки тисяч людей, а ще десятки тисяч померли найближчими тижнями, вони врятувалися — та хрестик на житті Садако уже було позначено у майбутньому — через 9 літ. (До кінця року із 350 тисяч людей, які жили у місті, загинуло близько 140 тисяч).

Вона складала журавликів обережно, одного за другим, використовуючи папір із газет, медичні рецепти і обгортки. Її очі сяяли, поки вона цим займалася...

Вона встигла підрости, піти до школи і навіть зрозуміти, що хоче бути вчителькою фізкультури: була дуже рухливою та спритною. Мама її, яка потай стежила, чи не «вилізує» жакливі симптоми, раділа, що дитина росте здоровою. Але вони таки проявилися: підпухли лімфовузли на шиї та за вухами, на ногах з'явилася червона висипка. Вона часто почувалася знесилено і страждала від запаморочення. Спочатку медогляд нічого не виявив, але за якийсь час її родина почула жакливий вирок — «рак крові», лейкемія. У Японії це називали атомною хворобою. Садако поклали до лікарні у лютому 1955-го з прогнозом, що більше року не проживе. Але вже через пів року дізналася про легенду, яка стала її надією. Наприкінці літа подруга Чізутто принесла у лікарню позолочений папір,

склала з нього журавлика і розповіла історію. Хто зробить 1000 таких паперових птахів, скріплених воедино, — «сенбазуру» — отримає від долі виконане бажання. Японська дівчинка хотіла тільки одного — жити.

«Вона складала журавликів обережно, одного за другим, використовуючи папір із газет, медичні рецепти і обгортки. Її очі сяяли, поки вона цим займалася... Коли ми з чоловіком одного разу прийшли її навідати, сказала: «Тату, я щойно склала 400 журавликів!». Він привітав її, стримуючи сльози», — описувала свої відчуття мама Садако уже потім... Напевно невідомо, чи встигла маленька японка змайструвати свою тисячу. Є відомості про 644, а деякі джерела пишуть, що вона зробила понад тисячу... Її не стало у жовтні 1955-го. Переповідають, що усе завершили і сплели воедино її однокласники, аби дівчинка таки мала свою «сенбазуру».

Садако була не першою дитиною у Японії, яка померла від променевої хвороби, але саме її історію підняли на гребінь інформаційної хвилі друзі та рідні — вони розповідали про це повсюдно і збирали гроші на пам'ятник Садако та всім іншим загиблим дітям. Так до благородної справи долучилася уся Японія. Тож 1958 року в Парку миру в Хіросімі, неподалік від епіцентру вибуху, постала фігурка Садако, яка тримає паперового журавлика. На постаменті висічено напис про неприйняття ядерної війни — «Це наш плач. Це наша молитва. Мир у всьому світі». Через роки маленьку японку вшанували і в країні, влада якої призвела до страшної трагедії. Сад Миру Садако відкрили до 50-ліття бомбардування у США в Санта-Барбарі: у глибині саду стоять камені, на котрих вирізані журавлі. А у Радянському Союзі були дуже популярними пісні «Японський журавлик» і «Паперові журавлики», про Садако з'явилися фільми, книга, її історію виклали навіть у мультфільм. А 6 серпня у Японії в День пам'яті відтоді щороку випускають у повітря паперових журавликів.

У статті використано матеріали із сайтів uk.wikipedia.org, nu-i-nu.com, deti-geroi.ru.

● СПОРТ

«Видно, що я завалив суперника, але повтор показує не все»

У вівторок у матчі групового етапу Ліги чемпіонів донецький «Шахтар» зіграв унічию з хорватським клубом «Динамо» (Загреб) — 2:2, а один з голів суперник забив після пенальті, коли софолів воротар Андрій Пятов (на фото). Після фінального свистка голкіпер прокоментував цей епізод

Петро ПАС

«На повторі видно, що я його завалив, — заявив Пятов виданню sport.ua. — Але повтор не показують повне відео. А Маріо Гаврановіч приходить спеціально до воротаря і стає перед ним, я судді говорив, що він не грає в м'яч, навіть не дивиться на нього. Грає корпусом у кіпера. Але суддя так вирішив. Він і перед цим стояв, просто в корпус мені грав. Але пенальті...»

Я судді говорив, що він не грає в м'яч, навіть не дивиться на нього. Грає корпусом у кіпера.

Ми грали на перемогу. Домашній матч, потрібно було здобувати три очки. Зрівняли, могли забити, але могли і пропустити. У них тактика — вони грають у три захисники. Якщо ми втрачаємо м'яч — отримуємо контратаку. Чим менше втрачаємо — тим менше проблем...

Матч у Загребі — це не фінал. Ще багато матчів, нічого ще не вирішено. Нам просто потрібно набирати максимум очок».

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ В ГРУПІ «С» ПІСЛЯ ТРЬОХ ТУРІВ:

М	Команда	І	В	Н	П	М	О
1	«Манчестер Сіті»	3	3	0	0	10-1	9
2	«Динамо» (Загреб)	3	1	1	1	6-4	4
3	«Шахтар»	3	1	1	1	4-6	4
4	«Аталанта»	3	0	0	3	2-11	0

«Не віноватий я — він сам прийшов!»

ПОНЕДІЛОК, 28 ЖОВТНЯ

28 жовтня – 3 листопада

1+1, ІНТЕР, ТРК «УКРАЇНА», СТБ, ICTV, НОВИЙ КАНАЛ, МЕГА, К-1, 2+2, ФУТБОЛ-1

ЗІРКА

Андрій Шевченко похвалився своїми синами

Фото tabing.prawda.com.

В Instagram головний тренер національної збірної України викладає фото та інформацію не тільки на футбольну тему, а й розповідає про власну сім'ю

ЛІЯ ЛІС

А вона, як відомо, у 43-літнього ексфутболіста чимала — дружина Крістен Пазік та четверо їхніх дітей: Джордан, Крістіан, Александр та Райдер-Габріель. Первістку наприкінці жовтня виповнюється 15 років, Крістіанові нині 12, Александрові — 7, а наймолодшому синові — 5. Шевченко оприлюднив фото (дивіться світлину), де він із своїми хлопчиками на футбольному полі, на курорті в Антигуа і Барбуда, у басейні... Словом, активно проводить з ними час.

Instagram Андрій Шевченко веде англійською мовою. У соцмережі він зізнається, що любить свою дружину так, як і 15 років тому, коли вони побрались.

41-літня Крістен Марія Пазік —

У соцмережі Шевченко зізнається, що любить свою дружину так, як і 15 років тому, коли вони побрались.

американська фотомодель польського походження. Вона із синами живе у Великобританії, а Андрій розривається між двома країнами.

«Мій вільний час присвячений сім'ї — Крістен та дітям. У мене їх аж четверо. Усі різного віку, і в кожного свої захоплення», — з любов'ю каже про родину Шевченко.

ВІВТОРОК, 29 ЖОВТНЯ

Table with TV schedule for Tuesday, 29 October. Channels include 1+1, INTER, UKRAINA, STB, and others. Programs listed with times and titles.

СЕРЕДА, 30 ЖОВТНЯ

Table with TV schedule for Wednesday, 30 October. Channels include 1+1, INTER, UKRAINA, STB, and others. Programs listed with times and titles.

Table with TV schedule for Monday, 28 October. Channels include 1+1, ICTV, NOVIY KANAL, UKRAINA, STB, and others. Programs listed with times and titles.

● ПАЛЬЧИКИ ОБЛИЖЕШ!

«Рудий гарбуз осколком сонця осяяв день осінній...»

Зеленкуваті, жовтобокi, яскраво-помаранчеві, невеличкі й здоровенні, складені купами, ці диво-овочі чи не єдині надають барв опустілим почорнілим городам та дворам. Незважаючи на усталене уявлення про традиційне використання гарбуза для приготування каші (що підтверджується і відомою народною пісенькою: «...із чим тебе будем їсти? — Миска пшона, шматок сала — от до мене вся приправа»), нині він є основним чи допоміжним інгредієнтом у багатьох стравах — від супів і гарнірів до різноманітних десертів

СУП ІЗ ГАРБУЗОМ ТА ГРИБАМИ

Інгредієнти: 200 г грибів, 200 г гарбуза, 1 цибулина, корінь петрушки, 2 картоплини, 1 помідор, 5 скл. води, 2 ст. л. олії, зелень, сіль, перець — до смаку.

Приготування. Гриби й цибулю нарізати невеликими кубиками, корінь петрушки подрібнити, все змішати та пасерувати на олії. Гарбуз і картоплю нарізати брусочками, залити гарячою водою та варити 10 хвилин, потім додати пасеровані овочі та гриби, нарізані шматочками помідори, посолити, поперчити і варити до готовності. При подачі посипати посіченою зеленню.

Фото dreamfood.com.ua.

ЗАКРИТИЙ ПИРІГ «ЗОЛОТИЙ СКАРБ»

Інгредієнти: 2 листи листкового бездріжджового тіста, 300 г гарбуза, 150 г сиру твердого (або сулугуні), 1 цибулина, 1 яєчний жовток, оливкова олія, сіль.

Приготування. Гарбуз почистити, нарізати тонкими скибочками, скропити 2 ложками оливкової олії. Розігріти сковороду-гриль та обсмажити шматочки з обох боків до готовності. Цибулю покряти тонкими півкільцями і в окремій сковороді обсмажити на оливковій олії. Сир натерти на крупній тертці. Форму застелити папером для випічки. Попередньо розморожене тісто злегка розкачати у прямокутнику й укласти один на деко. На нього, відступаючи трохи від країв, викласти цибулю та скибочки гарбуза, зверху посипати тертим сиром. Другим листом тіста накрити зверху, щільно притиснувши краї. Жовток посолити, злегка збити, змастити ним пиріг і гострим ножем зробити діагональні неглибокі надрізи. Випікати в розігрітій духовці 30 хвилин.

Фото nastanova.com.

ГАРБУЗ У СМЕТАННОМУ СОУСІ

Інгредієнти: 0,5 кг гарбуза, пучок зелені, 300–350 мл сметани, 2–3 зубочки часнику, 3–4 ст. л. олії, сіль, перець, спеції — до смаку.

Приготування. М'якоть гарбуза нарізати кубиками, висипати на пательню з розігрітою олією й обсмажити з усіх боків. Тим часом зелень дрібно посікти, часник пропустити через прес або розтовкти у ступочці, додати спеції і вимішати все зі сметаною. Заправити цим соусом гарбуз, добре перемішати, посолити й поперчити, накрити кришкою і тушувати до готовності, час від часу помішуючи.

Фото pikabu.com.

ЗАПІКАНКА «ЩЕДРА ОСІНЬ»

Інгредієнти: 1 кг гарбуза, 500 г картоплі, 1 кабачок, 1 цибулина, 200 г бекону, 50 г твердого сиру, 200 мл молока, 2 ст. л. майонезу, 1 ст. л. олії, щіпка меленого коріандру, чорний мелений перець та сіль за смаком.

Приготування. Гарбуз і кабачок очистити від насіння і шкірки й потерти на крупній тертці. Картоплю почистити і покряти тонкими кружальцями. Цибулю дрібно порізати. Скибочки бекону трохи обсмажити на сковороді, потім додати цибулю і смажити до рум'яності. Змішати молоко, майонез, спеції, посолити і перемішати. Деко змастити олією і викласти інгредієнти пластами у такій послідовності: гарбуз, кабачок, картопля, цибуля з беконом. Залити молочною сумішшю і запікати у розігрітій до 180 °C духовці протягом 45–50 хвилин. За 10 хвилин до готовності посипати страву тертим сиром.

Фото meliz-palast.de.

КЕКСИ З ГАРБУЗОМ

Інгредієнти: 90 г вершкового масла, 280 г борошна, 1 ст. л. меленої кориці, 3 яйця, 1 ст. л. цукру, 180 мл молока, 350 г м'якоті гарбуза, 1 ст. л. розпушувача.

Приготування. Просіяти борошно в миску і змішати з розпушувачем, корицею і дрібною солі. В окремому посуді збити яйця, молоко, цукор і м'яке масло. Поступово всипаючи борошняну суміш, замісити тісто і змішати з тертим гарбузом. Змащені формочки для кексів заповнити тістом на 3/4 їхнього об'єму. Випікати при температурі 200 градусів протягом 20–25 хвилин.

Фото style.nv.ua.

ПАРОВІ КОТЛЕТИ «ПОМАРАНЧЕВЕ ДИВО»

Інгредієнти: середній гарбуз, 3 морквини, 1 яйце, 2 ст. л. манки, 0,5 скл. молока, 1 ст. л. цукру, сіль, оливкова олія.

Приготування. Гарбуз і моркву натріть на крупній тертці. Припустіть терту моркву в молоці, доведіть до готовності, додайте гарбуз і манку, перемішайте і варіть іще протягом 10 хвилин. Коли маса охолоне, додайте туди яйце, цукор і сіль, добре вимішайте. З отриманого тіста сформуєте котлети, збризніть їх оливковою олією і помістіть у пароварку на 20 хвилин.

Фото style.nv.ua.

МАРМЕЛАД «ЯСКРАВИЙ»

Інгредієнти: 1 скл. цукру, 0,5 л кип'яченої води, 0,5 кг м'якоті гарбуза (мускатного або цукрового), 3 ст. л. лимонного соку, 1 ст. л. цукрової пудри.

Приготування. Поріжте гарбуз кубиками, залийте водою і зваріть до м'якості. Далі протріть через сито, викладіть в іншу каструлю, засипте цукром. Перемішайте масу і підігрійте на слабкому вогні. Додайте лимонний сік і варіть до загустіння, поки мармелад буде падати шматками зі столової ложки. Викладіть масу на застелене пергаментом деко, пласт має бути завтовшки близько 1 см. Залиште на 10–12 годин до повного загустіння. Наріжте на шматочки і посипте цукровою пудрою.

Фото stb.ua.

«М'ЯСНА ДІЖКА»

Інгредієнти: 1 гарбуз, 0,5 кг баранини або яловичини (м'якоті), 50 г вершкового масла, 1 червона цибулина, 4–6 консервованих помідорів, цукор, сіль, зіра — до смаку, зелень за бажанням.

Приготування. Вибрати великий стиглий гарбуз, вимити, зрізати верхівку, через отвір видалити все насіння і волокнисту м'якоть. Усередині вичищений гарбуз змастити маслом, прикрити «кришкою» і поставити на пів години в духовку, розігріту до температури близько 200 градусів. За цей час приготувати начинку. М'ясо нарізати маленькими шматочками й обсмажити у сотейнику з розтопленим маслом, посипати зірою, додати нарізану півкільцями цибулю і тушувати протягом 15 хвилин. Помідори опарити, зняти з них шкірку, подрібнити і додати до м'яса. Посолити, всипати трохи цукру, якщо вам не до вподоби кислуватий смак страви. Тушувати ще пів години, потім притрусити зеленню і вимішати. Перекласти цю начинку у спечений гарбуз і знову поставити його в духовку на 20 хвилин. Далі — ефектна подача, що справить особливе враження на гостей. Розкладати частування потрібно великою ложкою, захоплюючи м'якоть зі стінок гарбуза.

Фото uk.carolchanning.net.

АНЕКДОТ ДО ТЕМИ

В Україні здавна існував звичай: якщо хлопцеві, що сватався до дівчини, відмовляли, то давали йому гарбуза... Тож якщо щасливчики восени отримували кохану дружину, то розумні — по кілька тонн прекрасних овочів.

Про застосування гарбуза в косметології читайте на с. 11

● «ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ»

Слава Богу, не перевелися у нас ще поети в душі – математики!

Трохи перефразовуючи знамениту Софію Ковалевську, сьогодні я задоволено чухаю свій животик: аж 25 учасників інтелектуального конкурсу справилися із завданням! Давненько такого не було. Ну ви ж розумієте, що я спеціально так захотів, щоб наші читачі згадали науку – математику, адже як казав колись про цей світ пан Піфагор: «Усе впорядковується відповідно до чисел». І ниньки, дякуючи Всевишньому за винайдення японцями серійних калькуляторів, бо так швиденько ще раз перевірів завдання, радію чужій перемозі. Хоча який чужій? Ми вже давно однієї крові!

Грицько ГАРБУЗ

А перед тим, як повторити завдання, відповідь на яке сьогодні розкриємо, процитую ще й Леонардо да Вінчі: «Нехай той, хто не математик, не читає мене». ☺

«ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ-38» (2019)

Розпочнемо з математики: спочатку треба вирахувати числа А і В.

1. $(171 < A < 183) : 5 + 4 = ?$
2. $(337 < B < 344) : 3 - 98 = ?$

І коли ви правильно розв'яжете ці завдання, то отримаєте дві цифри. Якщо їх зіставити, але, увага: тепер вже мова йтиме не про математику, а про зоологію... Отож, якщо їх зіставити, то вийде назва одного птаха. Але не того із негативним відтінком, котрий асоціюється з колоритною героїнею фільму «Весілля в Малинівці»...

Що за птаха ми заховали у гарбузі?

Аби довго не тягнути кота за хвоста, одразу оголошуємо розв'язок: «1. 40 (Сорок). 2. 16 (Пуд). Сорокопуд».

Серед тих 25 учасників, хто надіслав есемену з правильним словом-відповіддю «Сорокопуд», фортуна цього разу всміхнулася двом волоніям: **лучанці Марії Максимчук** («У мене математичний склад розуму, тож справилася буквально за півтори хвилини») і **ковельчанинові Андрію Куяві** («Розгадав десь за хвилину. Я ж медик, у школі добре знав математику, іздив на олімпіади... І сини мої розв'язали, що це сорокопуд»).

А зробила вас багатшими на 100 гривень авторка дебютної збірки поезій «Інкрустації на лезах вечорів» лучанка **Наталка Мурашевич**, хоч ми її знаємо із фейсбуку як класного прозаїка-філософа-лірика, котра й провела урочисте жеребкування в присутності Грицька Гарбуза й сорока п'яти дуже «цікавих» «волинців».

Щоб отримати грошову винагороду, треба на адресу редакції надіслати копії першої та другої сторінок свого паспорта, а також ідентифікаційного коду (номер телефону нашої бухгалтерії: **(0332)72-71-07**).

Час оголошувати нове завдання.

«ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ-43» (2019)

«Джулія увійшла з великим підносом: «Кеп, ваш улюблений

філе-мінйон із рисом, гірчичний соус, горішки і вода. Боб, як ви замовляли – лазанья болоньезе і томатний сік», – усміхнулась. «О, як смачно пахне, – підморгнувши, Стівен Плейн поглянув на страву

Фото bird-ukraine.pp.ua.

Шукайте на сайті volyn.com.ua попередні завдання конкурсу під гештегом #Гарбуз_із_секретом.

Щоб отримати грошову винагороду, треба на адресу редакції надіслати копії першої та другої сторінок свого паспорта, а також ідентифікаційного коду (номер телефону нашої бухгалтерії: **(0332)72-71-07**).

напарника. – Наступного разу я теж так хочу». «Джу, – усміхнувся Боб, – а мені, будь ласка, принесе-те, як у кеп, бо теж слинка потекла...».

Сьогодні ми заховали слово, яке означає місце, де відбувається ця подія.

Що ми заховали в гарбузі?

Слово-відповідь треба надіслати до **6 листопада** тільки у вигляді sms-повідомлення на номери: **0501354776 і 0672829775** (наприклад: «М'яч», «Три ведмеді», «Наталія Мурашевич»).

Увага: з одного номера можна відправляти лише одне sms! Цей номер і братиме участь у жеребкуванні при розігріш призових 200 гривень, якщо правильних відповідей буде більше двох. А ще спеціальний приз – 150 гривень – отримає той, хто в листі на поштову адресу (**43 025, Луцьк, просп. Воли, 13**) чи електронну (**tsikava.gazeta@gmail.com**) найяскравіше опише, як шукав чи шукали правильну відповідь.

До зустрічі!

ЦЕ ЦІКАВО

Сорокопуд, або терняк, гіб (Lanius) (на фото сорокопуд чорнолобий) належить до роду горобцеподібних птахів родини сорокопудових (Laniidae). Довжина тіла 18 – 35 см, вага 25 – 100 г.

Як зазначає Вікіпедія, сорокопуди живляться комахами й іншими безхребетними, також мишовидними гризунами. Корисний птах.

На планеті Земля нараховується 26 видів сорокопудів, у фауни України – 4.

● НАВКОЛО СВІТУ

Родина з Нідерландів роками чекала на кінець світу в підвалі

Поліцейські дізналися про неї лише після того, як старший син цієї сім'ї з'явився в місцевому пабі

«Хлопець замовив п'ять сортів пива і випив їх. Потім я поспілкувався з ним, і він розповів, що втік і потребує допомоги... Тоді ми викликали поліцію», — сказав власник бару Кріс Вестербек про найстаршого сина, який таки наважився вийти з підвалу. Він був наляканий, брудний і зарослий, сказав, що не стригся 9 років.

З'ясувалось, що у підвалі в очікуванні «кінця світу» перебували 58-річний чоловік та його шестеро дітей віком від 16 до 25 літ. Вони проживали на хуторі в північній провінції Дренте.

Поліцейські провели там обшук. Вони виявили приховані сходи за шафою у вітальні, які вели вниз до підвалу. Місцевий листоноша заявив, що ніколи не доставляв жодної кореспонденції до цього будинку. «Це насправді досить дивно. Зараз я над цим задумався», — сказав він.

Наразі не зрозуміло, що сталося з матір'ю дітей, а також як батько тримав у покорі дорослих дітей.

Щоб не списували: студентів в Індії змусили складати іспит із... коробками на голові

Викладачі коледжу в індійському місті Хавері вирішили дивним способом запобігти списуванню. Під час екзамену студентів змусили вдягти на голову паперові коробки (на фото)

У такому вигляді їм довелося скласти іспит із хімії. Як заявляють представники школи, експеримент проводили за згоди самих учнів. Ті навіть принесли з дому власні коробки. У кожній із них був невеликий розріз, аби школярам було видно, що вони пишуть, але вони не мали змоги заглянути до сусіда по парті.

Фото з екзамену швидко облетіли ЗМІ і викликали шквал критики в Індії. У місцевому управлінні з університетської освіти назвали це «нелюдською ідеєю» та винесли керівництву коледжу офіційне попередження.

Зрештою адміністрації навчального закладу довелося попросити вибачення за невдалий експеримент.

Фото galka.if.ua.

Відповіді на сканворд за 17 жовтня

			Ф	І	З	А	Л	І	С	А	К	А	
			А	У	Е	У	Я	В	А				
Б	А	О	Б	А	Б		М	А	С	Ш	Т	А	Б
І		М	І	Т	К	А		А	М	О	Р		
З		Л	А	С	О			З	Н	А	К	И	
О	В	Е	Н	В				А	Р	Е	Н		
Н	У	Т	Ш					С		А	З		
		Г	В	И	К	А		П	О	Л	Т	В	А
П	О	В	І	Я		І	І	А					
Р	Н		С	К	І	Ч	К	О					

● ПРЯМА МОВА

Андрес АСЛУНД, американський професор, про зустріч Президента Володимира Зеленського з мільярдером Ігорем Коломойським:

Мене дуже бентежить фігура олігарха Коломойського та його зустріч із Президентом Зеленським. На мою думку, глава держави взагалі не повинен зустрічатися з людиною такої репутації. Але він це робить, тож виникає запитання: чому? Президент настільки слабкий, що не може в цій зустрічі відмовити? Чи він не розуміє наміри Коломойського? Всі знають, хто такий Ігор Коломойський!

● НА ПОВОРОТАХ ДОЛІ

Горнятко кави від осені

...Він учив її любити осінь. Тоді вони були підлітками...

Ольга ЧОРНА

...К олись для маленької Дарусі ця пора року була смачною і чарівною. Мама їздила до міста на роботу. А бабуся Клава збирала яблука, городину. Даруся з огірків-насінників робила кумедні свинки: замість ніг — чотири паточки. Замість очей — зернята соняха. Цьому «ремеслу» її навчив сусідський хлопчисько, за що бабуся його висварила. За ногами на горіді плентався пес на грізне ім'я Грім. У сім'ї жартували: єдиний господар на обійсті. Клава рано овдовіла. А Дарусин тато повіявся світ за очі. Вже й сліди пропали.

Даруся була дуже мала, аби зрозуміти, про що одного вечора тихо й тривожно розмовляли мама з бабусяю. Потім обидві плакали. А потім...

Маму поховали на краю кладовища, біля рову. Без священника. І людей на похороні майже не було. Бабуся враз подалася. Снувала подвір'ям у чорній хустині. Навіть Грім боявся вештатися під ногами. У садку падали перестиглі яблука. Їх ніхто не збирав. На сусідських городах палили картоплиння. А Клава ще й не починала копати бараболі. Ця осінь принесла в їхню сім'ю бідунів...

Дарина вважала, що ця пора року приносить їй нещастя.

Пізніше Дарусі розповіли, що мама завагітніла від міського залицяльника. Не знала, що в нього дружина й діти. Не могла пережити ганьби. Віку собі вкоротила.

...Клаву обсіли болячки. І восени пішла на той світ услід за донькою. Даруся тоді ходила до третього класу. Її хотіли віддати в інтернат або на виховання близькій рідні. У Дмитра з Орисею своїх дітей не було. У селі знали про крутий Орисин норів, та все ж, гадали, Даринці буде ліпше в родичів, аніж серед чужих. Орися відразу поставила умо-

ви дівчинці: обід потрібно заробити; з дітиськами не водитися; в усьому слухатися.

...Даруся поверталася зі школи. Не здогадувалася, яка халепа чекає на неї вдома. Пропали гроші, які складала Орися. Заночок було дві. Не стало тієї, що лежала за портретом.

— Мала свиснула, більше нікому, — переконував Орисю двоюрідний брат, від якого добряче тхнуло спиртним.

— А може, ти взяв?

— Хочеш, поклянуся?! — бив себе у в груди.

На подвір'я ступила Даруся.

Орися налетіла на неї, наче вихор: — Я тебе годую-вдягаю, а ти мене обкрадаєш?! Де гроші? Трясла дитину, наче грушу. Ще й прутом відшмагала. Пиячина швиденько втік. У його кише-

“ Даруся вдома не ночувала. Подалася в інший кінець села до хати-пустки, де колись жила. Було лячно, бо вже стемніло. Але тітчин гнів ще страшніший.

ні шелестіли купюри з Орисиної заначки.

Даруся вдома не ночувала. Подалася в інший кінець села до хати-пустки, де колись жила. Було лячно, бо вже стемніло. Але тітчин гнів ще страшніший.

Після цього випадку Орися тлумила дівча за будь-яку провинку. Даруся втікала з дому. Нерідко приходила до школи в синцях, голонна. Врешті сільське керівництво потурбувалося, аби дівчинку забрали до інтернату, що в їхньому райцентрі.

Осінь Дарина розлюбила: вважала, що ця пора року приносить їй нещастя.

Закінчення на с. 12 »»

● З ВИСОТИ ДУШІ

Фото meme-arsenal.com.

«Я була деревом...»

Sandra OLEK

Я була деревом.
Зрівав верхівку —
Надто високе!
Я стала деревцем.
Обчухрав крону —
Надто широке!
Я стала брунькою.
Де поділася —
Не питав.
Одразу пішов...
І того ж вечора
Тоненьку щепу собі знайшов.
Думала — всохну...
Та стала пагоном,
Виросла поміж трав.
Ти повернувся.
Просив пробачити.
Марно шукав.
Довго гукав.
— Буду тобою лише милуватися!
— заголосив.
Тобі пояснила:
— Я — інше дерево.
Не розумів.
Інший щасливо лепече вві сні:
— Широке.
І горнеться.
Інший палає, неначе в вогні.
І молиться,
ніби до Бога.
Хотіла крізь сльози додати:
— Кохаю ж тебе одного...
...Але ж я — інше дерево!

Українсь. письменник ... Тесленко	Людина-амфібія	Українсь. актор, режисер Ахтем ...							
			Чоловік без друга - що ... без солі	Азійська горілка	Місто у Харківській області ... обставин	Снігова людина			
	Норвез. кінорежисер, сценарист	Батьківщина Одіссея			Ам. актор Рассел ...	Марка літака			
			Співачка			Будівел. камінь для фундаменту			
	Ймовірність здійснення чогось	Будівельний стіновий матеріал	Брітні ...	Творець чогось					
		Посадження рядків у вірші							
	Українсь. акторка ... Малахова		Хорватська ФК	Вищий духовний чин у християнстві	Одиниця довжини в Індії				
			Опера фр. композитора Ж. Бізе						
			Міжнар. дитячий центр «...-Карпати»		У воді купається - сухим лишається				
			Вулкан Сальвадору ...-Ана	Вид екстремального спорту					
			Америк. поп-співачка, акторка						

Усміхніться!

:) :) :)

— Дівчата, ніколи не робіть чоловічу роботу. Я ось удома полчку сама прибила, а потім три дні чоловікові доводило, що в мене немає коханця.

:) :) :)

Учора пішов платити за квартиру, а сьогодні прийшли з податковою і запитали, звідки у мене такі гроші.

:) :) :)

У чиновника запитують:
— А вам не соромно, що ваша теця у свої 87 років годує вашу сім'ю, катає вас на своїх джипах, віддала вам один зі своїх котеджів, керує нафтовою та будівельною компаніями, а ви, здоровий чоловік, сидите тут цілими днями і папірці перекладаєте?